

# ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Όποιοι τις απόψεις τους δημόσια δεν λένε, κακογραμμένες στείλτε τις και όνομα δεν θέμε...

**ΔΩΡΕΑΝ**

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 42  
www.koinonikikainotomia.gr

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022  
7ο ΕΤΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»  
Υπεύθ. Σύνταξης: Δημ. Ηλιάκης (Λιοδημήτρης), τηλ. 6974322338

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

## ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ

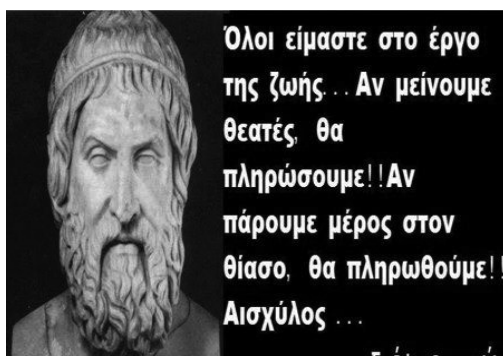
### Οι Κληρονόμοι

Το γένος των Ελλήνων έχει κληρονομήσει μια παγκοσμίου βάρους πολιτιστική ανθρωπιστική κληρονομιά και μια ιδιαίτερα γεωστρατηγικά και παραγωγικά σημαντική χώρα.

Η βαριά αυτή κληρονομιά γεννά στους Έλληνες αυτοπεποίθηση και υπερηφάνεια και αυτά είναι αρκετά για τους Νεοέλληνες για να επαναπαυθούν, αρκούμενοι στην καθημερινή διαχείριση των πάσης φύσεως κοινωνικών και παραγωγικών γεγονότων και την ΕΥΘΥΝΗ των κοινωνικών λειτουργιών των παραγωγικών αποφάσεων και της ανθρώπινης παρουσίας μας, μας αρέσει και μας ικανοποιεί να την αναθέτουμε σε άλλους και εμείς ως θεατές ή κομπάρσοι να αυτοϊκανοποιούμαστε κάνοντας καθημερινά κριτική για όλους και όλα.

Δεν αισθανόμαστε την ανάγκη (που έχει ή είχε ένας φτωχός λαός) να δημιουργηθούν νέα πράγματα είτε κοινωνικά είτε παραγωγικά είτε υπαρκτά, με τα οποία θα διατηρούνταν και θα βελτιώνονταν αυτά που κληρονομήσαμε και μάλιστα, όταν όλοι οι ταλαιπωρημένοι λαοί προσπαθούν και βελτιώνουν την θέση τους και προσδεύουν οι ίδιοι λαοί και όχι μόνο η άρχουσα τάξη τους.

Με το πέρασμα των ετών, η πολιτική στην κοινωνία δεν ασχολείται με τίποτα «νέο» που θα βελτιώνει την κοινωνική και παραγωγική λειτουργία. Αρκείται στις άνισες βελτιώσεις που φέρνει η τεχνολογία στην κοινωνία, στον δανει-



κό συσσωρευμένο πλούτο και στην θεσμική καθιέρωση της διαιωνιζόμενης άρχουσας τάξης σε ένα ουσιαστικά αμέτοχο και υπάκουο λαό.

Η κάθε νέα σκέψη θεωρείται είτε «γραφική» είτε «ανέφικτη» και επαναπαυμένοι και αρκετοί βολεμένοι Έλληνες σχεδόν παραδομένοι και αρκετοί φοβισμένοι, από το κάθε νέο, μήπως και χάσουν και τα λίγα ή πολλά που έχουν συνηθίσει.

Οι κληρονομίες όμως όσο περνούν τα χρόνια, χάνουν την αξία τους γιατί αντικαθίστανται από άλλες αξίες. Ε, λοιπόν όπως πάμε, οι επόμενες γενιές (τα εγγόνια μας) θα έχουν χάσει μεγάλο μέρος και της πολιτιστικής κληρονομιάς και της γεωστρατηγικής και παραγωγικής σημαντικότητας της χώρας.

Και τότε τα εγγόνια μας θα είναι οι φτωχοί και πλήρως εξαρτημένοι Έλληνες.

Και ίσως όταν φτάσουν στο σημείο της πλήρους περιφρόνησής τους, ίσως τότε να αναστηθούν μέσα τους οι αξίες που έχουν, για να προσπαθήσουν τότε να επαναφέρουν την δικαιοσύνη αυτών και της χώρας τους.

Αυτός ο αγώνας θα είναι δυσβάστακτος και αν γίνει θα είναι άνισος και σκληρός με αποτελέσματα αμφισβητούμενα.

Νεοέλληνες, δεν καλούμαστε για πόλεμο.

Καλούμαστε (όσοι θέλουν και μπορούν) να αναδείξουμε την αυτοπεποίθησή μας, να ενεργοποιήσουμε το μυαλό μας και τις σκέψεις που καλύτερεύουν την κοινωνία μας με κοινές προσπάθειες, ώστε με τις σκέψεις αυτές να λειτουργήσει ένα Νεοελληνικό μοντέλο κοινωνίας, ζηλευτό από πολλούς και χρήσιμο για όλους τους λαούς.

Έχουμε μέσα μας το υπόβαθρο για να ξανακερδίσουμε τον Σεβασμό των λαών και να κερδίσουμε την ισότιμη συνεργασία των λαών, που έχουμε χάσει.

Ας βάλουμε επιτέλους τέλος στον «ραγιαδισμό» που κυριαρχεί μεταξύ μας, αλλά και στις σχέσεις μας με άλλους λαούς, που τόσο εύστοχα μας αποκαλούν «ραγιαδες» φανερά ή κρυφά.

Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

## ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ

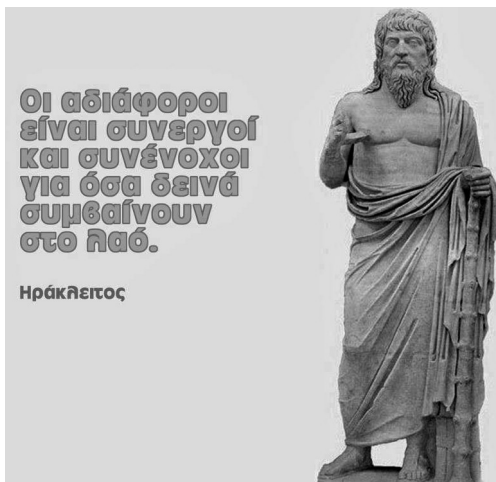
Το φυσικό περιβάλλον, ο ήλιος, η ατμόσφαιρα και το κλίμα διαμορφώνουν στο πέρασμα των αιώνων, τον ψυχικό, συναισθηματικό, πνευματικό και υλικό χαρακτήρα των πολιτών κάθε κοινωνίας. Στις χώρες του φωτός και του εύκρατου κλίματος οι πολίτες ζουν κυρίως έξω από το σπίτι τους.

Συναντιούνται και κουβεντιάζουν στους δρόμους, τις πλατείες, τα καφενεία, τις καφετέριες, κλπ. Γίνονται κοινωνικοί και συμμετέχουν σε χαρές και λύπες, σε πανηγύρια και σε θεάματα.

Έτσι τους έχει διαπλάσει η φύση. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ.

Τότε γεννιέται η αλληλεγγύη, η συνεργασία, η κατανόηση, η ηρεμία, το αίσθημα δικαίου της ελευθερίας και της αρετής της προόδου.

Έτσι γεννήθηκε η Δημοκρατία, ως ένας τρόπος ζωής από μία χώρα του φωτός. Την Ελλάδα.



Ιστορικά, αυτοκρατορίες των όπλων και του χρήματος, υπέταξαν και υποχρέωσαν λαούς να λειτουργούν υποταγμένοι, παρά φύσει.

Οι Αυτοκρατορίες καταστράφηκαν, οι λαοί επέζησαν. Η εξουσία πάντα στηρίζεται σε νόμους και Διατάγματα. Η Δημοκρατία λοιπόν, γεννήθηκε και καθιερώθηκε για να αντιμετωπίσει το θέμα των Νόμων και των διαταγμάτων της εξουσίας.

Η Δημοκρατία υπάρχει πραγματικά μόνο όταν οι πολίτες συμφωνούν και αποδέχονται τους Νόμους, ως δίκαιους.

Για τον κάθε νόμο λοιπόν επιβάλλεται, στη Δημοκρατία, να έχει τη συναίνεση των πολιτών.

Τότε οι νόμοι θα έχουν σεβασμό και όχι μόνο υποακοή.

Μ.Κ.Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

► Δημοτικά Συμβούλια με θεατές

ΣΕΛ. 2

► «Θερμοκοιτίδες» για την υγειή ανάπτυξη

ΣΕΛ. 4

► Πολιτικές «κοινότητες» απέναντι κομματικών οργανώσεων

ΣΕΛ. 5

► Δημιουργική καταστροφή

ΣΕΛ. 6

## ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΜΑΝΟΥ

Το πολιτικό μας σύστημα είναι εξαιρετικά συγκεντρωτικό. Όλη η εξουσία είναι στην Αθήνα και στα χέρια λίγων. Οι πολίτες είναι αποκλεισμένοι. Να μια σπουδαία μεταρρύθμιση που θα περιορίζει τη διπλοκλή και θα ενίσχυε την ανάπτυξη θα ήταν η συστηματική διάχυση της εξουσίας. Από την κεντρική εξουσία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Χρειαζόμαστε ευρεία διασπορά της εξουσίας. Προτείνουμε τη μέγιστη διακοπή της χρηματοδότησης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από το κράτος (με συνέπεια τη διακοπή της εξάρτησης της Τ.Α. από την κεντρική διοίκηση) και τη δυνατότητα των δήμων να αντλούν τους πόρους που χρειάζονται από τους δημότες με ανταποδοτικό τέλος.

Η χρηματοδότηση του Δήμου από τους δημότες θα επιτρέψει την καθιέρωση της συμμετοχής των δημοτών στην ιεράρχηση των δημοτικών δράσεων και στη διαμόρφωση του δημοτικού προϋπολογισμού. Είναι ένα σύστημα που ενδυναμώνει τους πολίτες και κάνει την Τοπική Αυτοδιοίκηση πιο υπεύθυνη και υπόλογη στους δημότες.

Η πρόταση δεν είναι καινούργια και όσοι την έχουν μελετήσει στις λεπτομέρειες της έχουν κυριολεκτικά σαστίσει από την απλότητα και αποτελεσματικότητά της. Που σκοντάφτει; Στην άρνηση της κεντρικής πολιτικής εξουσίας να μοιράσει εξουσία. Στην άρνηση του μανδραρινάτου του Υπ. Οικονομικών να δεχθούν να περιορίσουν τη δική τους εξουσία.

Υ.Γ. Συχνά, υπουργοί με υψηλό δείκτη διοικητικής ανεπάρκειας κρατούν για τον εαυτό τους την εξουσία να υπογράφουν όλα τα έγγραφα του υπουργείου τους. Οι υφιστάμενοι πολιτικοί και υπηρεσιακοί παράγοντες δεν έχουν δικαίωμα υπογραφής. Συγκεντρωτική εξουσία αντί διάχυτης εξουσίας. Αποτέλεσμα. Οι υφιστάμενοι ανευθυνολογούνται. Ο υπουργός δεν προλαβαίνει να μελετήσει τις υποθέσεις και υπογράφει χωρίς να τις μελετήσει και συνήθως χωρίς να αντιληφθεί λεπτομέρειες του κειμένου όπου ένα "και" κάνει τη τεράστια διαφορά. Γίνεται και αυτός ανεύθυνος. Οι υφιστάμενοι αρχίζουν και «σερβίζουν» «υπόπτες» αποφάσεις στον υπουργό γνωρίζοντας ότι δεν προλαβαίνει να διαβάσει. Οι «φίλοι» του υπουργού του ζητούν να ανασύρει από το βουνό των εκκρεμών εγγράφων εκείνο που τους ενδιαφέρει και ο υπουργός τους «εξυπηρετεί» χωρίς να διαβάσει. Αυτός δεν είναι τρόπος χρηστής διοίκησης.

## «Δημοτικά συμβούλια με θεατές»

Ο Δήμαρχος κάθε Δήμου εγκρίνει και δημοσιεύει την ημερήσια διάταξη στην οποία προγραμματίζει να συζητηθούν συγκεκριμένα θέματα που αφορούν την λειτουργία του Δήμου ή της κοινωνίας του Δήμου ή άτομα ή ομάδες πολιτών.

Για τα θέματα αυτά αποφασίζουν κατά πλειοψηφία οι Δημοτικοί Σύμβουλοι και από τις αποφάσεις τους εξαρτώνται σοβαρές επιπτώσεις στον μέλλον της κοινωνίας ή και πολιτών.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι οι Σύμβουλοι έχουν μελετήσει και ερευνήσει το κάθε θέμα μαζί με τους ενδιαφερόμενους πολίτες και έτσι έχει προσωπική άποψη για το κάθε θέμα πριν τοποθετηθεί στο Συμβούλιο και ψηφίσει.

Από προσωπική εμπειρία και σχετική έρευνα διαβιβάζω ότι οι πλείστοι Σύμβουλοι δεν μπορούν να διαθέσουν όσο χρόνο χρειάζεται για να έχουν προσωπική άποψη, γιατί συνήθως η καθημερινότητά τους είναι πιεσμένη από τις επαγγελματικές κλπ. υποχρεώσεις τους και έτσι επαφίενται συνήθως και ψηφίζουν αυτά που ένας εισηγητής θα προτείνει.

Ο εισηγητής βέβαια έχει προσυμφωνήσει με τον Δήμαρχο και μόνο όταν ενδιαφέρεται κάποιος σύμβουλος για «δικούς του» ανθρώπους παρεμβαίνει στον Δήμαρχο για συνηγορίες.

Αυτή είναι η πρακτική, άσχετα αν σε ορισμένες περιπτώσεις έχει ως περιτύλιγμα κάποια επιτροπή.

Η συνδιαλλαγή και ο Δημαρχοκεντρισμός κυριαρχούν ως ένα μικρό τοπικό Κυβερνείο που συνήθως εξαρτάται από την ηγεσία κάποιου κόμματος, είτε αυτό κυβερνά ή όχι.

Πως είναι δυνατόν μέσα σε τέτοιες διαδικασίες να συμμετάσχουν ενεργά οι πολίτες, προκειμένου όλοι μαζί οι ενεργοί πολίτες να συνεισφέρουν στον τομέα που εξειδικεύονται για να έχει ο Δήμος σωστότερα αποτελέσματα και αποδεκτά από τους πολίτες, με αποτέλεσμα η ικανοποίηση των πολιτών να είναι το κίνητρο της περαιτέρω συμμετοχής τους.

Εκτός και αν οι εκλεγμένοι έχουν την εντύπωση ότι είναι γνώστες και έχουν άποψη σωστή για όλο το θέμα ή συμβουλευούνται κάποιους που θεωρούν έμπειρους αλλά δεν έχουν σεβασμό και για τους άλλους έμπειρους σε κάθε εξειδίκευση, με αποτέλεσμα να τους αποκλείουν και να τους αδρανοποιούν (ίσως και να τους απογοητεύουν) ζημιώνοντας τον Δήμο και την αλληλέγγυα συμβίωση στον Δήμο, ανεξάρτητα αν μεταξύ των ατόμων υπάρχουν διαφορετι-

κές γνώμες και αντιλήψεις, οι οποίες επιβάλλεται να αναγνωρίζουμε ότι αυτή ακριβώς η διαφορετικότητα μετά από συζητήσεις φέρνει τα σωστότερα και αποτελεσματικότερα αποτελέσματα.

Τη συνήθεια όμως μιας βολεμένης διαχείρισης του Δήμου δεν μπορούν να την αλλάζουν αυτοί οι ίδιοι οι βολεμένοι γιατί και να το θέλουν δεν θα τους αφήσει η ομάδα στην οποία ανήκουν.

Μπορούν όμως με αποφασιστική δημοκρατική γενναιοδωρία να αποφασίσουν οι

Δήμαρχοι και το Συμβούλιο τους να συνεδριάζουν ουσιαστικά Δημόσια και όχι τυπικά Δημόσια όπως γίνεται μέχρι σήμερα.

Μπορούν να έλθουν σε συμφωνία με τοπικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, οι οποίοι θα καλύπτουν εξ' ολοκλήρου όλες τις συνεδριάσεις του κάθε Δημοτικού Συμβουλίου.

Έτσι ο πολίτης από το σπίτι του ή όπου αλλού, θα μπορεί να έχει προσωπική άποψη για κάθε σύμβουλο και για κάθε τοποθέτησή του όπως και για κάθε απόφαση του Συμβουλίου.

Και δεν φτάνει αυτό. Ο δημοσιογράφος του τηλεοπτικού σταθμού θα είναι διαθέσιμος να δέχεται τηλεφωνήματα από τους πολίτες με θέσεις και ερωτήματα των πολιτών για θέματα που συζητήθηκαν και ταξινομημένα να αναφέρονται στον Δήμαρχο ή αντιπρόσωπό του Δημόσια (στην διάρκεια της εκπομπής), οι οποίοι θα είναι υποχρεωμένοι να απαντούν άμεσα και έτσι λήγει η δημόσια συνεδρίαση.

Ίσως επικαλεσθούν κάποιιοι ότι οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να έρθουν στο Συμβούλιο.

Ναι, ίσως να συμβαίνει πρακτικά αυτό, αλλά το κάθε θέμα ενδιαφέρει και άλλους πολίτες εκτός του άμεσα ενδιαφερόμενου ή επωφελούμενου ίσως άλλοι, επικαλεσθούν ότι οι συνεδριάσεις καταχωρούνται (έστω και κάποιες) στο INTPNET.

Ναι είναι κάπως καλό, αλλά η ουσία της Δημοκρατίας δεν είναι η Δημοσίευση των αποφάσεων, αλλά η διευκόλυνση της συμμετοχής των πολιτών.

Διότι μόνο με ενημερωμένους πολίτες που συμμετέχουν μπορεί να δραστηριοποιηθεί καλύτερα και περισσότερο η κοινωνία των πολιτών και αυτή η συμμετοχή στα κοινωνικά δρώμενα είναι η σημαντικότερη προϋπόθεση, η οποία μπορεί να δημιουργήσει ευτυχία και πλούτο στην κοινωνία.

Δημήτρης Ηλιάκης

## ΣΚΕΨΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΡΑΣΕ ΤΟΠΙΚΑ

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΈΧΕΙ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ, έχει πολιτική δύναμη που την αντλεί από την άμεση σχέση και εκπροσώπηση της τοπικής κοινωνίας.

Μπορεί να πριμοδοτήσει συνεργατικές προσπάθειες στην οικονομία, την παραγωγή σε τομείς όπως η ενέργεια, η διατροφή, η ανακύκλωση, να αναδείξει τους τοπικούς πόρους, το φυσικό περιβάλλον, τα πολιτιστικά στοιχεία. Μπορεί να ενισχύσει τις πρωτοβουλίες πολιτών με στόχο την επανάκτηση της ζωής, των κοινών αγαθών, του ελεύθερου δημιουργικού χρόνου και των παραγωγικών διαδικασιών.

Μπορεί να σχεδιάσει μια πολιτική κοινωνικής και περιβαλλοντικής προστασίας που περιλαμβάνει πολλές μορφές: δράσεις ελέγχου της ρύπανσης, βελτίωση των μεταφορών, ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης στα δίκτυα υποδομών, παραχώρηση χώρων για αστικούς λαχανόκηπους ή για αγορές χωρίς μεσάζοντες και παραγωγικά εργαστήρια.

Είναι επίσης γνωστές πρακτικές για την αυτοδιοίκηση οι επανασυνδέσεις ρεύματος και νερού, οι καθαρές κεραιών κινητής τηλεφωνίας, οι κινητοποιήσεις για την υπεράσπιση του κοινωνικού συμφέροντος για την υπεράσπιση δομών υγείας κ.α.

Μπορεί να ανατρέψει το πελατειακό σύστημα με διαδικασίες διαφάνειας, να ανοίξει τη λειτουργία του δημοτικού συμβουλίου μετατρέποντας το σε ζωντανό χώρο διαλόγου και επικοινωνίας με τους δημότες.

Μπορεί να αξιοποιήσει θεσμικά και χρηματοδοτικά εργαλεία όπως ο επιχειρησιακός σχεδιασμός και το ΕΣΠΑ για την άσκηση μιας πολιτικής αναδιανομής εισοδημάτων, δημιουργίας θέσεων εργασίας, κάλυψης κοινωνικών αναγκών και προστασίας του περιβάλλοντος.

Μπορεί να βάλει φρένο στη μετατροπή Περιφέρειας/Δήμων σε εργαλείο των επιλογών κυβερνηστρούκας-επιχειρηματικών ομίλων.

Δημήτρης Ηλιάκης

# ΔΗΜΑΡΧΕ: ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

## (Διάλογος πολιτών)

Μια παρέα, το σούρουπο μιας καλοκαιρινής βραδιάς, έσμιξε στα τραπέζια του πεζοδρομίου σ' ένα καφενείο του χωριού και όπως ένα μικρό και πρόχειρο συμπόσιο συζητούσε για διάφορα κοινωνικά θέματα. Ας περιγράψουμε λοιπόν τη συζήτηση αυτή.

**ΒΑΣΙΛΗΣ:** Βρε παιδιά είναι καλό να συζητάμε και πράγματα που αφορούν το χωριό και τον Δήμο μας για να συμφωνήσουμε πως θα κάνουμε καλύτερη την καθημερινότητά μας.

**ΚΩΣΤΑΣ:** Συμφωνώ με τον Βασίλη γιατί πιστεύω ότι τα μεγάλα πράγματα γίνονται σιγά-σιγά όταν φτιάχνουμε τα μικρά.

**ΑΝΕΣΤΗΣ:** Να πούμε λοιπόν ένα σοβαρό θέμα, θέμα για τους αγροτικούς δρόμους που είναι ασυντήρητοι και σε μερικά σημεία καταστραμμένοι, με αποτέλεσμα να καταστρέψουμε τα αυτοκίνητά μας και εμείς πολλές φορές να ταλαιπωρούμαστε και ειδικά τον χειμώνα με τις λάσπες.

**ΛΕΥΤΕΡΗΣ:** Αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα και ο πολιτιστικός μας σύλλογος έκανε ένα υπόμνημα στον Δήμαρχο, στο οποίο κατέγραψε τους αγροτικούς δρόμους που χρειάζονται ή τσιμεντόστρωση ή διάβαση από χειμάρρους ή ισοπέδωση.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ:** Αν θυμάμαι καλά αυτό το υπόμνημα έγινε και τα περασμένα χρόνια και κάθε χρόνο, αλλά οι βελτιώσεις που έκανε ο Δήμος είναι ελάχιστες.

**ΑΝΕΣΤΗΣ:** Ναι, στο χωράφι μου ο αγροτικός δρόμος ποτέ δεν επιδιορθώθηκε αν και στο Δήμο μας πολλοί άλλοι δρόμοι έχουν επισκευασθεί και είμαι θυμωμένος γιατί νομίζω ότι επισκευάζονται δρόμοι αγροτικοί σε αυτούς που μπορούν να επιβάλλονται στον Δήμο ή έχουν ειδικές σχέσεις. Πρέπει λοιπόν ο καθένας από εμάς να καυγαδίζει για να γίνει ο δρόμος του;

Πως πρέπει να γίνεται;

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ:** Είναι αλήθεια ότι δεν γνωρίζουμε με ποια κριτήρια ο Δήμος διαλέγει να

κάνουν μία λίστα προτεραιότητας επισκευής των δρόμων, με ενδεικτικά κοστολόγια και ο Δήμαρχος θα τρέχει να βρει χρήματα να επισκευάζει με σειρά τους αγροτικούς δρόμους, εκτός βέβαια από έκτακτες ζημιές από τον καιρό κλπ.

Οπότε καθένας θα ξέρει το πρόγραμμα επισκευής των αγροτικών δρόμων με αιτιολογημένη προτεραιότητα.

**ΑΝΕΣΤΗΣ:** Ναι συμφωνώ απόλυτα και εάν υπήρχε μία τέτοια λίστα, εγώ ποτέ δεν θα διαμαρτυρόμουν, αλλά θα περίμενα.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ:** Εάν όλοι λοιπόν συμφωνούμε ότι δεχόμαστε ένα τέτοιο αντικειμενικό πρόγραμμα επισκευής των δρόμων, τότε να πάμε σε ένα Συμβούλιο του Δήμου, να υποβάλλουμε αυτό το αίτημα να κάνουν όλοι οι Σύμβουλοι ένα πρόγραμμα προτεραιότητας επισκευής αγροτικών δρόμων με αντικειμενικά κριτήρια.

Εάν δεχτεί ο Δήμος να το κάνει θα κερδίσει την εμπιστοσύνη μας και την συνεργασία μας σε ό,τι μας ζητήσει.

Εάν δεν δεχτεί, σημαίνει ότι σκέφτονται διαφορετικά οπότε κάθε κριτική μας θα είναι δίκαιη. Προτείνω να το κάνουμε.

Δεν ξέρω, αλλά είμαι σίγουρος ότι ποτέ δεν ζητήθηκε από τον Δήμο.

Μήπως είναι χρήσιμο να το κάνει μόνος του ο Δήμαρχος;

**Δημήτρης Ηλιάκης**

◀ **Είμαι με την αλήθεια, άσχετα ποιος τη λέει. Είμαι με τη δικαιοσύνη άσχετα για ποιον είναι υπέρ ή κατά.**

Θέμιδα

φτιάχνει πρώτα ένα δρόμο και έτσι έχουμε υποψίες δίκαιες ή άδικες για τις αποφάσεις του Δήμου.

Θα έλεγα λοιπόν ότι ίσως είναι καλύτερα αφού εκλεγεί ένας Δήμος, να αποφασίζουν όλοι οι σύμβουλοι με ποια κριτήρια θα δώσουν προτεραιότητα επισκευής των αγροτικών δρόμων.

Έτσι με αυτά τα αποδεκτά κριτήρια θα

## Απολογία ενός υποψήφιου δημάρχου

Είμαι υποψήφιος Δήμαρχος στις τοπικές εκλογές και με έτρωγε το σαράκι, τι θα μπορέσω να προσφέρω, αν εκλεγώ, για να βελτιώσω τις συνθήκες που ζει ο κάθε πολίτης στο Δήμο μας.

Φοβόμουν γιατί δεν πίστευα ότι ήμουν άξιος, αν θα μπορέσω να αλλάξω τις συνθήκες με τις οποίες ζούσαν οι γέροντες και οι νέοι του Δήμου.

Δεν ήξερα αν κατάφερα να βελτιώσω τις ανισότητες μεταξύ των επαγγελματιών του Δήμου μου στον ανταγωνισμό τους με τις ξενόφερτες μεγα-επιχειρήσεις.

Δεν ήξερα αν θα με βοηθούσαν αυτοί για τους οποίους θα αγωνιζόμουν, να βελτιώσουν τη ζωή τους. Δεν ήξερα αν οι Νόμοι του Κράτους και η θέληση των κομμάτων αποδέχονταν ή απέρριπταν τις κοινωνικές μου παρεμβάσεις γιατί βλέποντας καθημερινά το συντοπίτη μου στα μάτια, δεν θα μπορούσα ποτέ να τον αδικήσω? σε μία κομματική ολιγαρχία.

Ήξερα μόνο ένα πράγμα.

Ότι σε κάθε αλλαγή για το καλύτερο, δεν υπάρχει έτοιμος δρόμος.

Ότι έπρεπε εγώ με τους λίγους που θα πίστευαν στις ελπίδες μιας δίκαιης λειτουργίας της κοινωνίας, ???στηριγμένοι στο άνισο, το άδικο, το αυθαίρετο κάθε κοινωνικής δράσης, από όπου κι αν προέρχεται, εξοπλισμένοι από τις σκέψεις και την πείρα των αδικημένων, των θυμάτων του συστήματος, των μικρών αναξιοπαθούντων και των

αδυνάτων, να γεννήσουμε νέες σκέψεις και νέες πιο χρήσιμες προτάσεις κοινωνικής λειτουργίας.

Με αυτές τις προτάσεις έπρεπε να βρούμε πρακτικές δράσεις ηθικότερες και από τους νόμους (χωρίς να παρανομούμε), για να τις εφαρμόσουμε στη κοινωνία του Δήμου μας.

Αυτή ήταν μια ενδιαφέρουσα αποστολή η οποία θα δικαίωνε την υποψηφιότητά μου, αν και, μετά βεβαιότητα, όσο έξυπνες εφαρμογές δράσεων υλοποιούσαμε, ήξερα ότι θα πρέπει να κοντράρω με πολλά συμφέροντα, ίσως και κόμματα εξουσίας. Ωστόσο λίγο με φόβιζε αυτό, γιατί με ενδιέφερε η αποστολή μου κι όχι το Δημαρχιλίκι.

Τότε η πολιτική και κρατική εξουσία θα πρόσεχε περισσότερο το Δήμο μας γιατί σίγουρα θα ήθελε να εμφανίζεται πιο αρεστή στους συντοπίτες μου. Έτσι, θα υποχρεωνόταν να χρηματοδοτήσει τα τεχνικά έργα που είχε ανάγκη ο Δήμος μας.

Σαν Δήμαρχος (αν εκλεγόμουν), δεν θα είχα αποστολή μου να τρέχω στα Γραφεία της Εξουσίας να παρακαλώ για χρηματοδοτήσεις έργων και μάλιστα αν δεν είχαν τη καθολική αποδοχή της κοινωνίας.

Η κοινωνική μας αποστολή, θα υποχρέωνε την εξουσία να χρηματοδοτεί τα έργα. Δεν φαντάζομαι την αποστολή μου να είναι δημιουργός συχνά ανώφελων εργολαβικών έργων.

Αποστολή μου θα πρέπει να είναι οι κοινω-

νικοί αγώνες που θα κάνουμε μαζί με τους συντοπίτες για χάρη όλων των πολιτών, από τους οποίους αγώνες θα γεννώνται νέες κοινωνικές λειτουργίες, οι οποίες θα επιβάλουν στη Κρατική Εξουσία να υλοποιεί τεχνικά έργα στήριξης των κοινωνικών αυτών δραστηριοτήτων.

Έτσι, πρώτα από όλα, μόλις εκλεγώ (και όχι μόνο προεκλογικά) αισθάνομαι ότι είναι υποχρέωση μου, να συντάξω μαζί με το σύνολο των συμβούλων και τη συναίνεση των πολιτών, προγράμματα τα οποία θα αναλάβουμε όλοι να υλοποιήσουμε. ?? πρέπει πρώτα να καθορίσουμε τα ΚΡΙΤΗΡΙΑ με τα οποία θα έχει προτεραιότητα το κάθε έργο και η κάθε δράση.

Έτσι, για να έχω την εμπιστοσύνη, τη συναίνεση όλων των πολιτών, ότι δεν μεροληπτώ, δεν χαρίζομαι σε κανένα και όλοι μαζί να αισθανόμαστε ότι συμμετέχουμε σε μια δίκαιη λειτουργία της κοινωνίας μας.

Ίσως αυτό να είναι το μυστικό της ευημερίας και της προόδου της κοινωνίας του Δήμου μας.

Τότε, αφού συνειδητοποιήσα και αποδέχτηκα ότι μόνο αυτή μπορούσε να είναι η αποστολή μου, αποφάσισα ότι αξίζει να είμαι υποψήφιος Δήμαρχος, για να αναλάβω, αν εκλεγώ, την αποστολή αυτή.

«Το πρόσωπο του υποψήφιου Δημάρχου είναι εικονικό».

**Δημ. Ηλιάκης**

## ΘΕΡΜΟΚΟΙΤΙΔΕΣ “ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΙΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ”

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις όταν δημιουργούνται και μέχρι να μπουν σε παραγωγικές διαδικασίες, αφού προσαρμοσθούν στη λειτουργία των αγορών δεν είναι δυνατόν να μπορέσουν να λειτουργήσουν σε αυτό το νηπιακό τους στάδιο με τις ίδιες νομικές, φορολογικές και ανταγωνιστικές συνθήκες, τις οποίες έχει διαμορφώσει η αγορά και το κράτος.

Και αν επιζησουν θα μπουν στο στίβο της αγοράς αρρωστημένες και αν ορθοποδήσουν θα γίνει πολύ καθυστερημένα, αλλά θα είναι λίγο απαξιωμένες ή για να ορθοποδήσουν χρησιμοποιούν κάθε αθέμιτο ή θεμιτό μέσον.

Για τον λόγο αυτό δεν αρκεί να ιδρυθεί μία επιχείρηση έστω και με την ενίσχυση επιδοτήσεων.

Αν η κοινωνία χρειάζεται πρόοδο και ανάπτυξη, αν χρειάζεται όλη η κοινωνία να συμμετέχει και να ωφελείται από αυτήν, αν χρειάζεται να δημιουργούνται νέες υπηρεσίες και προϊόντα για να καλύπτουν τις ανάγκες και τις επιθυμίες των πολιτών και μάλιστα των πολιτών σε όλο τον κόσμο, τότε το Κράτος έχει υποχρέωση να

δημιουργήσει τις συνθήκες που απαιτούνται για να μπορεί και αυτό να έχει από τις επιχειρήσεις αυτές όφελος και οικονομικό και λειτουργικό.

Όπως το νεογέννητο στο νοσοκομείο το φέρνουν στη ζωή μέσα σε ειδικό περιβάλλον, μέσα σε θερμοκοιτίδες με την συνεχή μέριμνα των υπευθύνων ιατρών και νοσηλευτών και μετά το παραδίδουν στους γονείς του, οι οποίοι και αυτοί στο σπίτι το μεγαλώνουν με προστατευτικές συνθήκες.

Έτσι το Κράτος πρέπει να υποστηρίζει την γέννα και την πορεία ζωής της κάθε νεογέννητης επιχείρησης.

Θερμοκοιτίδες λοιπόν χρειάζονται οι νεοϊδρυόμενες μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Δηλαδή το Κράτος πρέπει να επενδύσει για όφελός του και να λειτουργεί ένα ΙΔΡΥΜΑ, στο οποίο θα αποτρέπει κάθε νεοϊδρυόμενη επιχείρηση, αρκεί να έχει σκοπό να παράγει εμπορεύσιμα άυλα ή υλικά προϊόντα.

Το Ίδρυμα θα έχει καθημερινή μέριμνα για την επιχείρηση αυτή, δηλαδή θα παρέχει όλες

τις χρηματοδοτικές ανάγκες, θα παρέχει όλη την τεχνονομία που χρειάζεται η επιχείρηση, θα παρέχει κάθε πληροφόρηση που χρειάζεται η επιχείρηση, επίσης συμβουλές ειδικών, συμμετοχή ειδικών σε επί μέρους δραστηριότητες και όλη αυτή η μέριμνα πρέπει να γίνεται για 3 χρόνια ή με κάποια παράταση όταν χρειαστεί.

Τότε λοιπόν θα κριθεί αν η επιχείρηση είναι έτοιμη και υγιής για να μπει με αυτοπεποίθηση στον σκληρά ανταγωνιστικό στίβο της αγοράς και τότε δεν θα χρειάζεται η επιχείρηση πλέον επιδοτήσεις γιατί είναι υγιής (η επιδότηση είναι πάντα η ασπιρίνη στον άρρωστο) και αυτοδύναμη.

Αν θέλουμε λοιπόν ως υποστηρίζομε με κάθε τρόπο την αλλαγή στο Κράτος μας, που βλέπει μόνο ψηλά τους μεγάλους, για να έχουμε ένα κράτος όχι μόνο σωστό, αλλά και ωφέλιμο για το ίδιο και τους πολίτες του, κερδίζοντας όλοι μια πλατιά κοινωνική και υγιή αναπτυξιακή πορεία.

ΔΗΜ ΗΛΙΑΚΗΣ

## Διάλογος: Σχέσεις κοινωνίας και πολιτικής

Συζητώντας μια παρέα για το άδικο πελατειακό οργανωμένο σύστημα συμφώνησα και εγώ ότι συνήθως διορίζονται ή εξυπηρετούνται στα καθημερινά τους προβλήματα πολίτες που υπερασπιζόνταν και ήταν ενταγμένοι στο σύστημα αυτό. Έτσι αδικούνταν άλλοι ικανότεροι πολίτες, ή έχαναν τα δικαιώματά τους, ή καταστρέφονταν οι ελπίδες και ο αγώνας τους, γιατί με επιλογές του συστήματος, προτιμούνταν οι υποστηρικτές του. Τότε με διακόπτει ένας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπητέ φίλε και εσύ δεν χρησιμοποιήσεις το σύστημα για να ωφεληθείς σε κάποιες περιπτώσεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι φίλε μου, το χρησιμοποίησα γιατί δεν μπορούσα να κάνω διαφορετικά. Δεν υποτάχθηκα όμως να το υπηρετήσω. Και ξέρεις γιατί; Όταν κάποτε διεκδικούσα σε σοβαρή υπόθεσή μου το δίκιο μου, ένας τουλάχιστον ειλικρινής εκείνη τη στιγμή Βουλευτής, μου είπε.

Άκου φίλε μου. Ποτέ μην ζητάς το δίκιο σου γιατί κανείς δεν διακινδυνεύει να συγκρουσθεί με αυτούς που σε αδικήσαν. Σκέψου έναν άλλο τρόπο να διεκδικήσεις αυτό που θέλεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δηλαδή πάντα πρέπει να σκεπτόμαστε τι ελιγμούς θα κάνουμε για να επιβιώσουμε, χωρίς να αγωνιζόμαστε για το δίκιο μας τουλάχιστον;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι, έτσι γιγαντώνεται μέσα στην κοινωνία το πελατειακό σύστημα και δεν καταργείται γιατί γίναμε όλοι μέρος του.

Όλοι υποχρεωθήκαμε να ζούμε έτσι, αλλά οι ωφελημένοι του συστήματος είναι μειοψηφία. Τόση μειοψηφία όση χρειάζεται ένα εκλογικό σύστημα για να εκλέξει πάλι τους πατρωνές του στην εξουσία. Αλλά αυτό δεν μπορεί να συμβαίνει για πάντα.

Το τέλος του θα έρθει μόνο εάν οργανωθούμε κοινωνικά και να διεκδικούμε τα δίκια μας συλλογικά και προσεκτικά, να μην κάνουν τα δίκια μας ή οι δράσεις μας ζημιά σε άλλους συμπολίτες μας.

Δημήτρης Ηλιάκης

## Συνταγματική κατοχύρωση της Αυτοδιοίκησης στην Αυστρία “Στην Ελλάδα σεβόμαστε και εμπιστευόμαστε τους Έλληνες πολίτες ή όχι;”

Το συνταγματικό κείμενο καθορίζει τη σφαίρα αρμοδιοτήτων των Δήμων. Για θέματα που ανήκουν στις αρμοδιότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης, οι Δήμοι έχουν δικαίωμα να ψηφίζουν τοπικές κανονιστικές πράξεις, νομοθετήματα για θέματα που αφορούν την τοπική κοινωνία. Οι πράξεις αυτές δεν πρέπει να αντιτίθενται σε νόμους του Κρατιδίου ή της Ομοσπονδίας.

Δημοψήφισμα

Κάθε Κρατίδιο μπορεί να οργανώνει δημοψηφίσματα για νομοσχέδια. Τα δημοψηφίσματα μπορεί να λάβουν χώρα με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, του Κοινοβουλίου, μετά από αίτημα ενός αριθμού ψηφοφόρων (περίπου 10.000) ή μετά από αίτημα ενός αριθμού Δήμων (50 και άνω).

Δημοψηφίσματα σε δημοτικό επίπεδο μπορούν να διεξαχθούν, όπως ορίζουν οι κανονιστικές πράξεις των ίδιων των Δήμων. Τα θέματα που μπορούν να τεθούν σε δημοτικό δημοψήφισμα είναι μόνο αυτά που βρίσκονται στη σφαίρα αρμοδιότητας της τοπικής αρχής.

Υπάρχουν και προβλέψεις σε μερικούς Δήμους για δημοψηφίσματα που δεν έχουν δεσμευτική ισχύ. Διενέργεια δημοτικών δημοψηφισμάτων, μπορούν να αιτηθούν το Δημοτικό Συμβούλιο, για όλα τα θέματα, το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Δήμαρχος, μετά από αίτημα του 25% των δημοτών.

Επιπλέον το δημοψήφισμα διενεργείται εάν το Δημοτικό Συμβούλιο δεν έχει λάβει απόφαση μέσα σε ένα χρόνο από το αίτημα των δημοτών και με την προϋπόθεση ότι το

ζήτησε το 25% των δημοτών.

**Άμεση συμμετοχή**

Οι δημότες ενός Δήμου μπορούν να διατυπώσουν τις απόψεις τους σχετικά με τα αναπτυξιακά σχέδια, τον οικοδομικό σχεδιασμό και τον προϋπολογισμό του Δήμου τους.

Η γνώμη τους σε αυτά τα θέματα παρουσιάζεται στο Δημοτικό Συμβούλιο. Σε όλα τα επίπεδα, περιφερειακό (Κρατίδιο) και τοπικό (Δήμος) οι πολίτες μπορούν να ξεκινήσουν τη διαδικασία για υιοθέτηση ή αλλαγή ενός νόμου ή μιας ρύθμισης. Τέτοιες πρωτοβουλίες μπορούν να λάβουν χώρα μόνο με τη συμμετοχή συγκεκριμένου αριθμού ή ποσοστού του εκλογικού σώματος (για παράδειγμα ένα πέμπτο του αριθμού του εκλογικού σώματος ή 10.000 πολίτες).

Προβλέπεται η σύγκληση συνελεύσεων σε δημοτικό επίπεδο με σκοπό την ενημέρωση του κοινού και την έκφραση διαφορετικών απόψεων σε διάφορα τοπικά ζητήματα. Αυτές οι συνελεύσεις συγκαλούνται με αίτημα συγκεκριμένου αριθμού πολιτών του εκλογικού σώματος ή με απόφαση του Δημάρχου.

**M.K.O ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**



«Όταν έχεις δίκιο κανείς  
δεν το θυμάται, όταν έχεις  
άδικο κανείς δεν το ξεχνά»

Χάρι Τρούμαν  
(Αμερικανός Πρόεδρος)

## Προτάσεις για δίκαιες και ισοδύναμες συνθήκες συναγωνισμού

Η ευημερία και ανάπτυξη μιας κοινωνίας εάν δεν στηρίζονται στη Δικαιοσύνη, είναι πρόσκαιρες, γιατί δεν αρκεί η διάθεση κεφαλαίων (και μάλιστα δανείων). Το Κράτος πρέπει να αποκαθιστά με δίκαιους νόμους, μια ισότιμη δυνατότητα στις μικρές επιχειρήσεις, απέναντι στις μεγάλες, για να υπάρξει έτσι ένας τίμιος συναγωνισμός μεταξύ τους. Βασικές συνθήκες μιας ελεύθερης πραγματικά αγοράς περιέχονται στις παρακάτω προτάσεις:

1. Η μικρή επιχείρηση να φορολογείται μόνο στα κέρδη της και να αναγνωρισθεί ότι είναι αφορολόγητα όλα τα έσοδά της, τα οποία ισοδυναμούν με τις πάγιες και σταθερές δαπάνες της.

2. Τα κέρδη που επενδύονται παραγωγικά στην ίδια επικράτεια της κοινωνίας που παράγονται, να έχουν μειωμένο συντελεστή φορολόγησης. (Σημείωση: Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν μεγάλα κέρδη σε σχέση με τις πάγιες δαπάνες τους, τα οποία συχνά επενδύονται στο εξωτερικό).

3. Ειδική υπηρεσία πληροφόρησης σε κάθε Υπουργείο και σε κάθε Πρεσβεία ή Προξενείο, να υποχρεούνται να δίνουν ακριβή και υπεύθυνα πληροφόρηση σε οποιαδήποτε επαγγελματική ενημέρωση της ζητηθεί. (Σημείωση: Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν δυνατότητα δικής τους πληροφόρησης).

4. Τα κρατικά κέντρα ερευνών (Πανεπιστήμια κλπ.) να προσφέρουν τις τεχνολογικές τους γνώσεις και μελέτες επί πιστώσει και πληροφορίες δωρεάν στις μικρές επιχειρήσεις. (Σημείωση: Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν δυνατότητα πρόσβασης σε παγκόσμια ερευνητικά κέντρα και πολλές διαθέτουν δικά τους εργαστήρια ερευνών).

5. Η εμπορία των προϊόντων των μικρών επιχειρήσεων να έχει στη διάθεσή της κοινούς αποθηκευτικούς ή εξαγωγικούς μέσω των οποίων θα γίνεται η διάθεση των προϊόντων τους για λογαριασμό της μικρής επιχείρησης.

6. Ο ιδιοκτήτης της μικρής επιχείρησης με τους λίγους εργαζόμενους έχουν μια ανθρώπινη σχέση πάνω στην οποία μπορεί να στηρίζεται η συνεργασία τους. Εάν δεν υπάρχει η σχέση αυτή, το διαζυγίο τους (δηλαδή η απόλυση) πρέπει να είναι ελεύθερο (από ποινές), αλλά αιτιολογημένο.

7. Να παρέχεται σε όλα τα αδειοδοτούμενα από το Κράτος, Μ.Μ.Ε., συγκεκριμένος χρόνος δωρεάν και με ακροαματικότητα, για να παρουσιάζουν οι μικρές επιχειρήσεις τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους. (Οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα της διαφήμισης).

8. Για τα δάνεια οι μικρές επιχειρήσεις θα υποχρεούνται να πληρώνουν μόνο τον τόκο (και μάλιστα μικρό, ως επιδοτούμενο από το Κράτος ή τις Τράπεζες). Η εξόφληση των κεφαλαίων θα γίνεται μόνο ως ποσοστό από τα κέρδη αν υπάρχουν.

Το Κράτος πρέπει πρώτα να συμπαραστέκεται στις νέες μικρές επιχειρήσεις, να ρισκάρει μαζί τους Δεν πρέπει να συμπαραστέκεται κατά προτίμηση σε αυτούς που μπορούν και μόνοι τους να αναπτυχθούν.

**Μ.Κ.Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**

# Πολιτικές “κοινότητες” απέναντι των κομματικών οργανώσεων

Πολιτικό κίνημα είναι η οργανωμένη προσπάθεια από ένα σύνολο ανθρώπων για να περιγράψουν ένα διαφορετικό μοντέλο κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής οργάνωσης.

Του **ΝΙΚΟΥ ΓΡΑΙΚΟΥΣΗ**

Αν κάποια πολιτική κίνηση της νέας εποχής, θέλει να εκφράσει κάτι διαφορετικό και να αναπτύξει μια νέα αφήγηση για την πολιτική και την κοινωνία, δεν πρέπει να απευθυνθεί σε άτομα – πολίτες δημιουργώντας λίστες μελών ανά περιοχή ή επαγγελματική απασχόληση.

Οφείλει να απευθυνθεί στην κοινωνία μέσα από το κάλεσμα τοπικών ή θεματικών “κοινοτήτων” οι οποίες διακατέχονται από κοινή αντίληψη για τη δράση που απαιτείται ώστε να επιδιωχθεί η ζητούμενη κοινωνική και πολιτική αλλαγή.

Σε πρώτο στάδιο δεν έχει σημασία αν η πολιτική κίνηση θα εξελιχθεί σε κόμμα. Αυτό θα εξαρτηθεί από το αν και εφόσον, κίνηση και κοινότητες αποφασίσουν το ενδεχόμενο να δράσουν και εκ των έσω του συστήματος.

Από την άλλη, η πολιτική κίνηση θα συμπεριλάβει στο ενεργητικό κεφάλαιο της, τις οργανώσεις αυτές χωρίς να αποτελούν “ιδιοκτησία” της αλλά οργανικό μέρος της όλης προσπάθειας.

Τα άτομα απελευθερωμένα από το βάρος της άμεσης ταύτισης τους με ένα πολιτικό – κομματικό φορέα, δρουν απερίσπαστα στο κοινωνικό τους έργο και μόνο αν επιθυμούν την ενασχόληση με τα κοινά του ευρύτερου πολιτικού φορέα συμμετέχουν σε αυτόν.

Πολιτική κίνηση και κοινότητες αποτελούν με τον τρόπο αυτό τις δύο όψεις ενός νομίσματος.

Ποια θα είναι η συνεκτική ουσία που θα συνδέει οργανικά, με λειτουργικό και απο-

τελεσματικό τρόπο κίνηση και κοινότητες;

Η ύπαρξη δυο “θεσμών” δίνουν τη λύση.

Ο ένας είναι η ακριβή και συνάμα λιτή περιγραφή των Αρχών, των Αξιών, του Σκοπού και του Τρόπου της Δράσης.

Κάτω από την ομπρέλα ενός τέτοιου “συνταγματικού μανιφέστου” μπορούν να βρεθούν πλείστες οργανώσεις και το σύνολο των ατόμων που επιθυμούν δράση.

Ο δεύτερος θεσμός είναι η ελεύθερη και απρόσκοπτη πρόσβαση του καθενός που συμμετέχει στις κοινότητες, στα όργανα της κίνησης, χωρίς μεσάζοντες και διαδικασίες παρά μόνο μιας: Της κληρωτίδας.

Όποιος νιώθει την ανάγκη και την υποχρέωση για συμμετοχή και διαθέτει τον απαιτούμενο χρόνο και τη φαιά ουσία για να φέρει σε πέρας τις υποχρεώσεις που γεννά η συμμετοχή στα όργανα μιας πολιτικής κίνησης, έχει τη δυνατότητα να θέσει τον εαυτό του εντός της κληρωτίδας η οποία θα αναδεικνύει τα πρόσωπα στα όργανα.

Σε μια δημοκρατία η οποία επιδιώκει την όσο το δυνατό άμεση λειτουργία της, οι αποφάσεις παίρνονται με τον κανόνα της πλειοψηφίας, η δε εκλογή των προσώπων σε θέσεις ευθύνης με την κληρωτίδα.

Η δικλείδα ασφαλείας στην περίπτωση της ανάδειξης των προσώπων με κλήρωση είναι η τακτική αντικατάστασή τους και η δημόσια λογοδοσία για τα πεπραγμένα τους.

Σκοπός είναι η εισαγωγή της ιδέας προς ζύμωση και ανάπτυξη από κοινωνικούς χώρους που αντέχουν σε καινοτόμες υπερβάσεις και υιοθετούν ριζοσπαστικές λύσεις στην προσπάθεια φυγής προς τα εμπρός.

**“ΤΟ ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΟ  
ΜΕΣΟ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΠΟΧΗΣ  
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΑΜΙ”**

## ΜΙΚΡΑ ΚΡΑΤΗ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

Το διεθνές σύστημα ήταν και εξακολουθεί να είναι ένα σύστημα κυρίαρχων κρατών.

Η οικονομική κυριαρχία των μεγάλων χωρών είναι αναπόφευκτη λόγω μεγέθους της αγοράς τους και ως επακόλουθο της οικονομίας τους. Έτσι η κοινωνική εξάρτηση σε όλες της, τις μορφές, διαπλάθεται.

Η κάθε μικρή χώρα είχε πάντα κυβερνήσεις συνεργασίας με συμμετοχή όλων των κομμάτων. Δεξιοί και σοσιαλιστές στην επίσημη κυβέρνηση, αριστεροί στην πραγματική κυβέρνηση των συνδικαλιστών.

Οι μεν δεν θέλουν να κάνουν τίποτα, οι

δε εξασφαλίζουν ότι δεν θα γίνει τίποτα.

Στους ικανότερους δεν μένει άλλη λύση από την φυγή.

Και κάποιοι βέβαια θα πούνε: «Σιγά, και που θα πάς;»

Αυτό πράγματι, ειπώθηκε από ένα συμβιβασμένο ρεαλιστή σε ένα νεαρό αριστούχο επιστήμονα που έφευγε από την πατρίδα του. Και αυτός απάντησε.

**«Ίσως έχεις δίκιο, αλλά εκεί που πάω, δεν θα πονάω τόσο, γιατί δεν θα είναι η πατρίδα μου».**

**Μ.Κ.Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**

## «ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» «ΦΟΡΟΛΟΓΕΙΣΤΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΡΥΠΑΙΝΟΥΝ»

Ο αστικός (και μάλλον οικουμενικός) μύθος υποστηρίζει ότι οι ρυπογόνες εκπομπές άνθρακα που ευθύνονται για την κλιματική αλλαγή προέρχονται πλέον κυρίως από τις φτωχότερες, αναπτυσσόμενες χώρες του πλανήτη, στις οποίες εδώ και δεκαετίες μετατοπίζεται η ρυπογόνα βιομηχανική δραστηριότητα, άρα και από τα φτωχότερα στρώματα του παγκόσμιου πληθυσμού.

Η έκθεση της Oxfam, σε συνεργασία με το Stockholm Environment Institute, που είδε χθες το φως της δημοσιότητας, αποκαθιστά τα πράγματα. Τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι το πλουσιότερο τμήμα του παγκόσμιου πληθυσμού και η κατανάλωση στην οποία διοχετεύει τον πλούτο του ευθύνονται για το μεγαλύτερο μέρος των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα μεταξύ 1990-2015, που είναι και η περίοδος που εδραιώθηκε επιστημονικά ότι οι εκπομπές άνθρακα ευθύνονται για την κλιματική αλλαγή.

Το πλουσιότερο 10% της ανθρωπότητας (περίπου 630 εκατ. άνθρωποι) ευθύνεται για το 52% των σωρευτικών εκπομπών της περιόδου. Το 40% του παγκόσμιου πληθυσμού που εντάσσεται στη μεσαία εισοδηματική τάξη (περίπου 2,5 δισ. άτομα) ευθύνεται για το 41% των εκπομπών διοξειδίου.

Το φτωχότερο 50% του παγκόσμιου πληθυσμού (με κατά κεφαλήν εισόδημα λιγότερο από 6.000 δολάρια) συμβάλλει μόλις στο 7% των εκπομπών διοξειδίου.

Οι φτωχοί υποφέρουν περισσότερο από την κλιματική αλλαγή, αν και ευθύνονται λιγότερο γι' αυτήν είναι το αφοπλιστικό συμπέρασμα της έκθεσης της Oxfam, που καλεί τις κυβερνήσεις σε όλο τον κόσμο να θέσουν την κοινωνική δικαιοσύνη και την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής στο επίκεντρο των σχεδίων τους για οικονομική ανάκαμψη μετά την πανδημία.

Ισοδύναμος της επιβάρυνσης φόρος να ανακουφίζει τους φτωχούς από τις επιπτώσεις της μόλυνσης και της φτώχειας.

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**

## «Δημιουργική καταστροφή» και οι ελληνικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις

Η πρωταρχική ώθηση που θέτει και διατηρεί σε συνεχή κίνηση τον καπιταλισμό προέρχεται από τη δημιουργική καταστροφή των επενδύσεων, όσων επιχειρήσεων δεν προσαρμόζονται στις συνεχώς εξελισσόμενες καινοτομίες. Οι επιχειρηματίες πιεζόμενοι από τον ανταγωνισμό τους εισάγουν συνεχώς νέα προϊόντα, νέες μεθόδους παραγωγής και μεταφοράς, νέες μορφές οργάνωσης της βιομηχανίας, αναζητούν νέες πηγές πρώτων υλών και ημικατεργασμένων και νέες αγορές.

**ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ**  
Καθηγητή Παν/μίου Αιγαίου

Οι καινοτομίες αυξάνουν μεν την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, έχουν όμως ως τελικό αποτέλεσμα την καταστροφή των υπαρχουσών επενδύσεων. Οι οικονομικές συνέπειες των καινοτομιών δημιουργούν βραχυπρόθεσμα ανεργία, μακροπρόθεσμα όμως επαναστατικοποιούν τις δομές της οικονομίας και παράγουν περισσότερο πλούτο από τα ερείπια που αφήνουν πίσω τους. Η δημιουργική καταστροφή δηλαδή δημιουργεί τις προϋποθέσεις για υψηλότερη κατανάλωση φθηνότερων και καλύτερων προϊόντων, η παραγωγή των οποίων απαιτεί λιγότερες ώρες απασχόλησης.

Κανένα εργατικό κίνημα δεν κατάφερε να αναστείλει την εξέλιξη της τεχνολογίας και τις καινοτομίες σε όλα τα επίπεδα. Βέβαια, τα οφέλη απ' αυτές δεν καταμετρήθηκαν αναλογικά μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας και δεν αυξήθηκαν ανάλογα οι αμοιβές ούτε μειώθηκαν ανάλογα οι ώρες εργασίας, παρόλες τις συνεχείς αυξήσεις του βιοτικού επιπέδου και τη μετατόπιση της ζήτησης στην αγορά εργασίας από τις πιο κοπιαστικές, ανθυγιεινές, χειρωνακτικές και χαμηλής εξειδίκευσης μηχανικές εργασίες σε πιο ενδιαφέρουσες εργασίες που απαιτούν μεγαλύτερη διανοητική απασχόληση. Μετά τη βιομηχανική επανάσταση παρατηρήθηκε μια συνεχής βελτίωση του βιοτικού επιπέδου που έγινε εφικτή λόγω της δημιουργικής καταστροφής με επακόλουθο την κατάργηση ορισμένων επαγγελματιών και τη δημιουργία νέων.

Οι εργαζόμενοι σήμερα πρέπει να αντιμετωπίζουν τη συνεχή επαγγελματική τους κατάρτιση, μετεκπαίδευση και επιμόρφωση ως μια αναπόφευκτη αναγκαιότητα που τους εξασφαλίζει όχι μόνο τη θέση εργασίας τους και τις δυνατότητες επαγγελματικής τους εξέλιξης, αλλά και την επαγγελματική τους επιβίωση σε οποιαδήποτε

αναπόφευκτη μελλοντική δημιουργική καταστροφή.

Μεταπολεμικά βιώσαμε όλοι τη δημιουργική καταστροφή με την κατάργηση προϊόντων όπως: τα ψυγεία πάγου, η χειροκίνητη και κατόπιν η ηλεκτροκίνητη γραφομηχανή, οι δίσκοι βινυλίου, το pick up, το μαγνητόφωνο, το view master, οι φωτογραφικές μηχανές Polaroid, τα φωτογραφικά φιλμ, η ασπρόμαυρη τηλεόραση, οι βιντεοκασέτες, κλπ. Σήμερα, στην εποχή του διαδικτύου, των τηλεδιασκέψεων, της τηλεργασίας και των κοινωνικών δικτύων η έμφαση έχει δοθεί σε προϊόντα ψηφιακής τεχνολογίας, βιοτεχνολογίας, διαστημικής τεχνολογίας, εικονικής πραγματικότητας, τεχνητής νοημοσύνης, νανοτεχνολογίας, ρομποτικής, τηλεϊατρικής, τεχνολογίας 5G, τρισδιάστατης εκτύπωσης, e-learning, κλπ.

Βέβαια, οι τεχνολογικές εξελίξεις προέρχονται κατά κανόνα από τις μεγάλες επιχειρήσεις που λόγω οικονομικών κλίμακας και επάρκειας κεφαλαίων έχουν τη δυνατότητα να επενδύουν πολύ μεγάλα ποσά στην έρευνα και ανάπτυξη. Το ερώτημα είναι τι πρέπει να γίνει με το βασικό κορμό της ελληνικής οικονομίας που αποτελείται από τις ΜΜΕ (Μικρο-Μεσαίες Επιχειρήσεις με λιγότερους από 250 εργαζόμενους, κύκλο εργασιών μικρότερο των 50 εκατ. Ευρώ και σύνολο ισολογισμού που δεν υπερβαίνει τα 43 εκατ. Ευρώ). Αυτές φθάνουν στην Ελλάδα περίπου στις 830 χιλιάδες και αποτελούν το 99,8% του συνόλου των επιχειρήσεων, απασχολούν το 85,2% του συνόλου των απασχολούμενων και δημιουργούν το 63,6% της προστιθέμενης αξίας (European Commission 2018).

Οι επιχειρήσεις αυτές δεν αντιμετωπίζουν μόνο προβλήματα δημιουργικής καταστροφής, αλλά έχουν έναντι των μεγάλων επιχειρήσεων σημαντικά μειονεκτήματα αλλά και πλεονεκτήματα.

Πέραν των όσων μπορούν να κάνουν οι επιχειρήσεις, πρέπει παράλληλα να διαμορφωθεί και ένα ευνοϊκό για την ίδρυση, επιβίωση και ανάπτυξη τους περιβάλλον. Πρέπει δηλαδή οι επιχειρηματίες να αισθανθούν ότι μπορούν να λειτουργήσουν σε σταθερό θεσμικό και φορολογικό πλαίσιο, με ελαχιστοποιημένη γραφειοκρατία ίδρυσης και λειτουργίας των επιχειρήσεών τους, με ενίσχυση της έρευνας για την ανάπτυξη της καινοτομικότητας, δυνατότητες άντλησης ευνοϊκής χρηματοδότησης, ανάπτυξη του κεφαλαίου επιχειρηματικών συμμετοχών (venture capital), κλπ.

## ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ

Πως κρίνετε τη δουλειά των διεθνών οργανισμών και κυρίως της Παγκόσμιας Τράπεζας σε ότι αφορά την καταπολέμηση της φτώχειας παγκοσμίως; Πως κρίνετε τις πρωτοβουλίες φιλόνητων όπως αυτές που αναλαμβάνουν ο Μπιλ Γκέιτς και ο Γουόρεν Μπάφετ; Εν τέλει οι κυβερνήσεις ή οι πλούσιοι ιδιώτες πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για την αξιοπρεπή επιβίωση της ανθρωπότητας;

«Οι διεθνείς οργανισμοί εξακολουθούν να

αντιμετωπίζουν τη φτώχεια με παλιομοδίτικο τρόπο, Προσπαθούν να την αντιμετωπίσουν με φιλονητικές. Πιστεύουν ότι το κράτος πρέπει να χορηγεί μηνιαία επιδόματα στους φτωχούς ανθρώπους. Αλλά η φιλονητία κρύβει το πρόβλημα της φτώχειας. Δεν το λύνει. Η λύση σε ό,τι αφορά τη φτώχεια είναι να βοηθήσεις τους πολίτες να προετοιμαστούν για να βοηθήσουν οι ίδιοι τους εαυτούς τους.

Προσωπικά δεν είμαι υπέρ της φιλονητικής

ας. Διότι δημιουργεί εξαρτήσεις. Η ανθρώπινη ενέργεια πηγάζει από την ανεξαρτησία και την αυτοπεποίθηση. Κάθε άνθρωπος διαθέτει μια ασταίρευτη δυνατότητα για δημιουργία. Οι προσπάθειές μας πρέπει να εστιάζονται στην εξεύρεση τρόπων που θα απελευθερώνουν την ανθρώπινη δημιουργικότητα. Μόνο έτσι μπορεί να νικηθεί η φτώχεια».

**ΜΟΥΧΑΜΑΤ ΓΙΟΥΝΟΥΣ**  
"Ο τραπεζίτης των φτωχών"

# Να πως θα αναγκαστείς να δουλεύεις!

## “Πάνω από το 18% καταγεγραμμένη ανεργία στην χώρα μας!!”

**ΠΕΤΡΟΣ ΚΡΑΝΙΑΣ**

Λίγο πιο κάτω θεωρώ εγώ πως είναι το ποσοστό των ανέργων στην χώρα μας, μιας και είναι σύννηθος το φαινόμενο, άτομα που έχουν κάρτα ανεργίας, παράλληλα να δουλεύουν μαύρα σε καφετέριες, διανομές φυλλαδίων, αγροτικές δουλειές και μεροκάματα σε συσκευαστήρια εποχιακών φρούτων.

Κι όμως υπάρχει μια λύση που χρησιμοποιείται κατα κόρον σε ευρωπαϊκά κράτη κι όχι μόνον, μιας κι η Αυστραλία, ο Καναδάς και κάποιες προηγμένες χώρες της Αφρικής το εφαρμόζουν τακτικά!

Η λύση είναι η εξής:

Ο ΟΑΕΔ περνάει από μίνι συνέντευξη το άτομο που ζητά να του χορηγηθεί κάρτα ανεργίας. Αναλύουν τα προσόντα του και τις δουλειές που είναι διατεθειμένος να κάνει!! Του δίνει μια επιχορήγηση κάθε μήνα στο ίδιο επίπεδο του βασικού μισθού.

Όμως το επίδομα αυτό δεν δίδεται εφόρου ζωής ούτε για συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα. Ο άνεργος είναι υποχρεωμένος να προσκομίζει κάθε μήνα μία λίστα με τις δουλειές στις οποίες έστειλε βιογραφικό ή πέρασε συνεντεύξεις για την προσπάθεια πρόσληψής του.

Αν τυχόν ο ΟΑΕΔ δει ότι ο άνεργος βολεύτηκε με τον μισθό και δεν έψαξε για δουλειά, του κόβει το επίδομα, μέχρι να εμφανίσει την λίστα με τις επιχειρήσεις που έψαξε να προσληφθεί. Αν τυχόν ο άνεργος δεν βρει δουλειά στο αντικείμενο του ή δεν προσληφθεί από κάποιον, τότε αναλαμβάνει ο ΟΑΕΔ να του βρει εργασία σε επιχειρήσεις σχετικές με το αντικείμενο του.

Αν όμως και τότε ο άνεργος δεν προσληφθεί, τότε ο ΟΑΕΔ του προτείνει δουλειές άσχετες με το αντικείμενο του που όμως αν λάβει μια στοιχειώδη εκπαίδευση, θα μπορέσει να προσληφθεί.

Τέτοιες δουλειές είναι οι κάθε λογής αγροτικές δουλειές, καθώς και δουλειές όπως καφετέριες, διανομές φυλλαδίων και άλλες δουλειές που όλοι μας μπορούμε να κάνουμε

ακόμη κι αν μερικοί έχουμε ποσοστό αναπηρίας σε κάποια μέλη του σώματος μας!

Με αυτόν τον τρόπο αναγκάζεις τον άνεργο, να μην επαναπαυθεί στα χρήματα του επιδόματος, αλλά να ψάξει για δουλειές και να ρίξει τον εγωισμό του δουλεύοντας στις αγροτικές εκτάσεις και σε δουλειές που μέχρι πριν καιρό αισθανόταν ότι δεν είναι για το επίπεδο του!

Επίσης, επιδοτείς τις ασφαλιστικές εισφορές των επιχειρήσεων έτσι ώστε να συμφέρει τις επιχειρήσεις να προσλάβουν κόσμο.

Έτσι και το πρόβλημα της ανεργίας μειώνεται σημαντικά, οι άνθρωποι δεν επαναπαύονται στις καφετέριες, αλλά ψάχνουν για δουλειά και οι επιχειρήσεις δουλεύουν γιατί θα κινηθεί χρήμα στην αγορά. Αφού κάθε άνεργος θα έχει χρήματα να αγοράσει, έτσι θα κερδίσουν όλες οι επιχειρήσεις.

Και το ΚΥΡΙΟΤΕΡΟ... Γλιτώνεις πολλά, πάρα πολλά χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό που δίδονταν μέσω επιδομάτων που υπήρχαν μόνο και μόνο για ψηφοθηρικούς λόγους ή για να εξομαλυνθεί μια δυσχερής κατάσταση!

Θεωρώ πως είναι μια καλή λύση για την χώρα μας!! Δεκτές όλες οι παρατηρήσεις.



## Η ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ

Η δύσκολη πνευματική εργασία μπορεί να κουράζει και να εξαντλεί πολλές φορές περισσότερο κι από χειρωνακτική δουλειά, όμως προστατεύει καλύτερα από την φθορά της μνήμης και την γνωστική εξασθένηση στην Τρίτη ηλικία σύμφωνα με νέα μελέτη.

## ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΖΟΓΟΥ

“Τα συνταξιοδοτικά ταμεία”

Τα ταμεία αυτά είναι οι κυριότεροι «αιμοδότες» των χρηματαγορών, αφού διαθέτουν κεφάλαια υψηλότερα των 100-200 δις \$ το κάθε ένα, τα οποία επενδύουν σε σταθερή βάση. Η συνολική τους δυναμικότητα, τα κεφάλαια καλύτερα που επενδύουν διεθνώς, υπολογίζονται στα 30 τρις \$ – ένα ποσό δηλαδή που ξεπερνάει το σύνολο αυτού που διαθέτουν όλοι οι υπόλοιποι επενδυτές μαζί, όπως οι ασφαλιστικές εταιρείες, οι συναλλαγματικές ρεζέρβες των κρατών και τα HedgeFunds (κεφάλαια συνεργαζόμενα από κέρδη εταιρειών)

Το ύψος του ποσού που διαθέτουν τα ταμεία, το οποίο πλησιάζει το 40% του παγκόσμιου ΑΕΠ (περίπου 70 τρις \$), δίνει απάντηση σε αυτούς που αναρωτιούνται, ποιοι είναι οι δανειστές όλων των υπερχρεωμένων κρατών.

Περαιτέρω, τα ταμεία είναι κυρίως κρατικές ή ημικρατικές οργανώσεις, οι οποίες διαχειρίζονται τα χρήματα των συντάξεων των εργαζομένων (ουσιαστικά δηλαδή οι εργαζόμενοι, οι οποίοι κατηγορούν συνεχώς το Κεφάλαιο, απειλούνται από τα ίδια τους τα χρήματα, τα οποία το «συνθέτουν»).

Τα συνταξιοδοτικά ταμεία αποτελούν τους μεγαλύτερους επενδυτές παγκοσμίως, λόγω του μεγέθους τους, αλλά και της μακροπρόθεσμης συσσώρευσης κεφαλαίου εκ μέρους τους. Ο υφιστάμενος μεταξύ τους ανταγωνισμός τα υποχρεώνει στην αναζήτηση βραχυπρόθεσμης κερδοφορίας – ενώ μέσω αυτών οδηγούνται όλο και περισσότερες αποταμιεύσεις των εργαζομένων, στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Ουσιαστικά λοιπόν συνηθίζουν τους κυριότερους «αιμοδότες του κτήνου», όπως συνηθίζεται να αποκαλείται πλέον το διεθνές κερδοσκοπικό κεφάλαιο – ενώ η Ιαπωνία, ο Καναδάς και η Καλιφόρνια, διαθέτουν τα μεγαλύτερα συνταξιοδοτικά ταμεία παγκοσμίως.

Ολοκληρώνοντας το θέμα των ταμείων, θεωρούμε ότι η μεγαλύτερη «πληγή» του χρηματοπιστωτικού συστήματος, είναι η αναζήτηση διαρκώς μεγαλύτερης, καθώς επίσης βραχυπρόθεσμης κερδοφορίας. Μέσα από αυτήν την αντίληψη, τα χρήματα δεν επενδύονται, όπως οφείλουν, στην πραγματική οικονομία – οπότε όχι μόνο δεν δημιουργείται «θεμελιώδης» ανάπτυξη, ταυτόχρονα με νέες θέσεις εργασίας, αλλά αποσταθεροποιείται εντελώς το σύστημα.

Οι εργαζόμενοι δεν παίρνουν ελάχιστο τόκο 1,5% στις εγγυημένες από το Κράτος καταθέσεις των εισφορών τους, ένα όφελος το οποίο θα αύξανε τις συντάξεις τους, περίπου 70% και μάλιστα από χρήματα των τραπεζιτών και όχι του Κράτους.

**Δημήτρης Ηλιάκης**

## ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΣ

**ΠΟΛΙΤΗΣ ΕΡΩΤΗΣΗ:** Γνωρίζω ότι Κράτος είναι υπηρεσίες οι οποίες εργάζονται για να υπηρετούν τους πολίτες, ειδικά όπου έχουν ανάγκη.

Θέλω λοιπόν Κράτος, να μου απαντήσεις γιατί πολλοί πολίτες είναι στενοχωρημένοι και άλλοι ευχαριστημένοι μαζί σου και γιατί είσαι φτωχό, με μερικούς πολίτες, πλούσιους και βολεμένους ή εσύ Κράτος είσαι πλούσιο και πολλοί πολίτες φτωχοί;

**ΚΡΑΤΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ:** Αγαπητέ Πολίτη. Εγώ το Κράτος δεν είμαι τίποτε. Είμαι απλά ένα εργαλείο, το οποίο χρησιμοποιείτε πάλι εσείς οι πολίτες. Καλά ή κακά.

Θα απαντήσω όμως στα ερωτήματά σου.

Εγώ το Κράτος δεν θέλω να είμαι ούτε πλούσιο, ούτε φτωχό. Θέλω όμως να έχω χρήματα για να μπορώ να βοηθώ τους πολίτες.

Όλα αυτά τα έξοδα αγαπητέ πολίτη, ποιος θα τα δώσει;

Ποιος θα σου πει πόσα χρήματα θα δίνεις δεν είναι δουλειά μου.

Εγώ είμαι ένα εργαλείο σου λέω και πάλι και αν θέλεις να με χειρίζονται έμπειροι πολίτες.

Οι άνθρωποι που με καθιέρωσαν στον Κόσμο, στην Αρχαία Ελλάδα, έλεγαν ότι φοβόνταν ένα πράγμα. Την αυθαιρεσία.

Εάν εσύ την ανέχεσαι, τότε υποφέρω και εγώ.

**ΠΟΛΙΤΗΣ ΕΡΩΤΗΣΗ:** Λοιπόν και εγώ ο πολίτης δεν είμαι μάντης να σου βρω τους καλλίτερους διαχειριστές.

Εσύ θα πρέπει να δουλεύεις σαν ένα καλό εργαλείο και όταν σε χρησιμοποιούν άσχετοι ή έξυμνοι με πονηρούς σκοπούς να μην δουλεύεις όπως θέλουν. Δεν έχεις αντανάκλαστικά; Δεν έχεις αυτοάμυνα και αυτοπροστασία;

Τι είσαι; Ένα εργαλείο άψυχο, χωρίς σκοπό, χωρίς άμυνα;

**ΚΡΑΤΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ:** Δεν είμαι ακριβώς έτσι. Το κακό γίνεται πρώτα και μετά προσπαθούν κάποια εξαρτήματά μου να το αποκαταστήσουν.

Και προσπαθούν συνήθως. Γι' αυτό φθείρονται και αυτά.

Αφού είμαι λοιπόν το εργαλείο σας επισκευάστε με, φτιάξτε με όπως με χρειάζεστε κάθε περίοδο. Ξέρω ότι θέλετε, ότι μπορείτε και δεν βλέπω να το κάνετε. Γιατί; Σας ερωτώ.

**ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΠΟΛΙΤΗ:** Κράτος με φέρνει τώρα στη θέση να απολογούμαι. Δεν το δέχομαι, αλλά, θα το κάνω.

Δεν είναι η κοινωνία μία. Είναι διαιρεμένη. Την έχουν διαιρέσει.

Υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί, αστοί και χωρικοί, ορεινοί και ναυτικοί, αφεντικά και εργαζόμενοι και δεν φτάνει αυτό, αλλά είμαστε και χωρισμένοι σε πολιτικά κόμματα με διαφορετικές ιδέες, λες και στην πράξη δεν θέλουμε οι πολλοί το ίδιο πράγμα.

Αν εννοείς λοιπόν στην ερώτησή σου ότι είμαστε δειλοί ή απαθείς, σου λέω ΟΧΙ. Είμαστε διαιρεμένοι και γινόμαστε ανήμποροι.

Παραδεχόμαστε ότι στα βασικά, τα απλά και τα αυτονόητα δεν έχουμε ενωθεί, δεν υπάρχει φορέας για τα απλά και τα αυτονόητα.

Αγωνιζόμαστε όμως και τα βελτιώνουμε, αλλά τόσο αργά που δεν προλαβαίνουμε ποτέ τα καινούργια προβλήματα που έρχονται. Και χρόνια τώρα περιμένουμε από εσένα τουλάχιστον να έχεις εξυπηρετήσει την καθημερινότητά μας. Δεν το καταλαβαίνεις; Μα τι εργαλείο είσαι τέλος πάντων;

**ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΚΡΑΤΟΥΣ:** Πολίτη μου, να μην ξέρω και εγώ τι εργαλείο είμαι.

Είμαι σαν και σας, εσείς με φτιάχνετε.

Μιαλό εγώ δεν έχω. Μα έχω ψυχή.

Η ψυχή μου είστε όλοι εσείς οι πολίτες.

Και τελικά είμαι η Πατρίδα σας.

Εγώ το Κράτος, είμαι εσύ. Ο κάθε πολίτης.

Φτιάξτε με, σε παρακαλώ. Είμαι άρρωστο.

Βγάλτε τα σιμπούρια από πάνω μου.

**M.K.O ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**

## Η ηθική της οικογενειοκρατίας

Η οικογενειοκρατία συνήθως υπάρχει παντού.

Στη τέχνη, στο εμπόριο, στην επιστήμη, στην εργασία, στο κεφάλαιο και στην πολιτική. Αυτό ακριβώς επικαλούνται οι πολιτικοί και δημιουργούν οικογενειακές δυναστείες, οι οποίες διαιώνίζουν και υπηρετούν σύμφωνα με αυτά στα οποία τους μύησε η οικογένεια.

Η σύγκριση αυτή όχι μόνο δεν είναι αληθινή, αλλά και υποκρύπτει ασέβεια και λαθροχειρία.

Ο τεχνίτης, ο έμπορος, ο επιχειρηματίας κλπ. μαθαίνουν το παιδί τους, το οποίο εργάζεται στο επάγγελμα του γονέα και αναλαμβάνει όταν έχει μάθει τη δουλειά του, επιφορτισμένο με όλα τα βάρη που έχει η επιχείρηση.

Ο γιος πολιτικός έχει υποχρέωση να γνωρίζει και αυτός τη δουλειά του πριν αναλάβει να εκπροσωπεί την κοινωνία.

Πρέπει να γνωρίζει, εργαζόμενος μέσα στην κοινωνία, πως λειτουργεί κάθε τομέας στην κοινωνία, να βιώσει την καθημερινότητα της κοινωνίας και με τις εμπειρίες του μαζί με την οικογενειακή πείρα να έχει αποκτήσει την ικανότητα να την εκπροσωπήσει έχοντας την ικανότητα πλέον με την πολιτική παρουσία του να αναδεικνύει την καθημερινότητα και να εκφράζει για κάθε θέμα τις επιθυμίες και τις απόψεις της κοινωνίας και μόνο με την μύησή του στην κοι-

νωνία θα μπορεί συνειδητά να γίνει η έκφρασή της.

Η πολιτική δεν μαθαίνεται, δεν διδάσκεται, κυρίως είναι μύηση και έκφραση.

Έτσι οι εγκάθετοι γόνοι δεν μπορούν να αντιληφθούν την κοινωνική λειτουργία της καθημερινότητας.

Σπουδάζουν σε σημαντικά Πανεπιστήμια πως πρέπει να διαχειριστούν τους πολίτες και την κοινωνία, επιβάλλοντας σε αυτούς τους τρόπους που διδάχθηκαν.

Έτσι εγκαθίσταται μέσα τους το αίσημα της επιβολής τους στην κοινωνία με προκάτ διαδικασίες.

Οι λαοί μεταλλάσσονται, είναι διαφορετικοί, τα προβλήματά τους είναι διαχρονικά διαφορετικά και δεν είναι τα ίδια σε όλες τις κοινωνίες. Για τους λόγους αυτούς δεν αρκούν τα στερεότυπα μαθήματα οποιουδήποτε Πανεπιστημίου.

Τότε οι σύμβουλοι οι πατρώνες του, μπορεί να τον οδηγήσουν σε κάποιες επιτυχίες για μέρος της κοινωνίας ή αποτυχίες για ένα άλλο μέρος.

Σε κάθε περίπτωση δε θα λειτουργεί το δίκαιο για όλους. Αλλά για τις αποτυχίες δε θα πληρώσει ποτέ, όπως του επιχειρηματία ο γιος, απλά θα εναλλαχθεί στην εξουσία με κάποιους άλλους, συνήθως ομοίους του.

**Δημήτρης Ηλιάκης**

## Η ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ

Η Αρετή είναι ανώτερη από τον πλούτο και χρησιμότερη από την υψηλή καταγωγή.

Γιατί όσα είναι αδύνατα για τους άλλους, αυτή τα καθιστά δυνατά.

Με τα χρόνια κατάλαβα ότι για να σέβομαι τους συνανθρώπους μου, πρέπει να είμαι συνεπής με τη συνείδηση μου. Δηλαδή οι πράξεις μου να ανταποκρίνονται με τα λόγια μου και αυτά με τις σκέψεις μου και τα αισθήματά μου.

Θέλει θάρρος να είσαι συνεπής, γιατί οι συνθήκες σε αναγκάζουν πολύ συχνά, άλλα να σκέφτεσαι, άλλα να λες και άλλα να πράττεις.

Όταν όμως συμπεριφέρθηκα με συνέπεια, ακόμα και σε κακές μου πράξεις, δεν είχα παρεξηγήσεις, γιατί οι συνάνθρωποι μου, γνώριζαν τον σκοπό μου και την ανάλογη συμπεριφορά μου. Επιπλέον με την συνέπεια κέρδινα την εμπιστοσύνη των συνανθρώπων και τον σεβασμό.

Τότε ένοιωσα ως μία σεβαστή προσωπικότητα. Ένοιωσα περήφανος πολίτης και μπορούσα να διεκδικώ την καλή και ευγενική συμπεριφορά από τους άλλους. Και τότε είχα το θάρρος να απαιτώ το δίκιο μου αποφασιστικά και τότε αναρωτήθηκα, ότι ο άνθρωπος ο οποίος άλλα λέει και άλλα κάνει μάλλον θα πρέπει, από τον Νόμο, να θεωρείται ότι παρανομεί και να καταδικάζεται από τον νόμο και την κοινωνία, σε υποχρεωτική Κοινωνική Υπηρεσία, ως ποινή και μάλιστα βαρύτερη, όταν ο λόγος του ανθρώπου είναι δημόσιος.

**Δημήτρης Ηλιάκης**



## ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Η ανάδειξη και παρουσίαση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κάθε προϊόντος και οι επιπτώσεις του στην υγεία, αξιολογούν και καθιερώνουν κάθε προϊόν.

Κάθε προϊόν έχει την δική του αξία,

1. Οι εργαζόμενοι και οι επιστήμονες, που εργάζονται στην πρωτογενή παραγωγή, μιας περιοχής, έχουν την δυνατότητα να προκαλέσουν μεταξύ τους, τοπικό δημοψήφισμα, με το αποτέλεσμα του οποίου επιβάλλουν στις Διοικητικές Αρχές να υποστηρίξουν τις ποικιλίες που καλλιεργούν ή εκτρέφουν ή τους σπόρους που χρησιμοποιούν.

2. Υποχρεωτική λειτουργία σε κάθε Περιφέρεια Τράπεζας Σπόρων (με ανάλογα σπόρια και μητρικά φυτά) για διάσωση των γνήσιων τοπικών ποικιλιών με το σύστημα δανεισμού σπόρων και σταθμό αναπαραγωγής για τοπικές ράτσες ζώων.

3. Η διακίνηση πάσης φύσεως φυσικών προϊόντων ή των υποπροϊόντων αυτών, γίνεται μόνο εάν έχουν τυλιχτεί με επικολούμενη διαφανή μεμβράνη πάνω στην οποία αναγράφονται όλα τα στοιχεία πιστοποίησης και εμπορίας τα οποία προβλέπει η Νομοθεσία.

4. Αναγραφή και πιστοποίηση, στην υποχρεωτική ετικέτα κάθε προϊόντος, του κτήματος παραγωγής, των χρησιμοποιούμενων σπόρων ή φυτάρων (και την προέλευση τους), της σύνθεσης του χώματος και των χρησιμοποιηθέντων λιπασμάτων και φαρμάκων και η αναγραφή των υγιεινών ή βλαβερών ουσιών που περιλαμβάνει το προϊόν και οι επιπτώσεις τους.

### «ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ»

Επίσης ο χρόνος φύτευσης και συγκομιδής, ως και η τιμή πώλησης του από τον παραγωγό.

5. Ψευδή ετικέτα επί του προϊόντος από γεωργό, κτηνοτρόφο ή αλιέα τους υποχρεώνει σε αποζημίωση εάν ένας καταναλωτής υποστεί βλάβη.

6. Επειδή τα φρέσκα προϊόντα είναι τα πλέον υγιή, θα πρέπει να υποστηρίζεται η διακίνηση τους και η προσωρινή τους φύλαξη, σε υγιείς συνθήκες και με τρόπο να υποστηρίζεται ο μικρός παραγωγός, ο οποίος δεν έχει δυνατότητα τυποποίησης. Για τον λόγο αυτό προτείνουμε:

A) Την δυνατότητα, γεωργών και κτηνοτρόφων να διατηρούν σε ιδιαίτερο χώρο της οικίας τους, εκθετήριο και παρασκευαστήριο ιδιοκατασκευασμάτων, τα οποία δεν φορολογούνται, αλλά

υποχρεωτικά καταγράφονται, για να δικαιολογούνται από παραγόμενα δικά τους προϊόντα.

B) Σε κάθε πρωτεύουσα αντιπεριφέρεια, να υπάρχει ένας κατασκευασμένος χώρος μόνιμης έκθεσης προς πώληση μόνο από παραγωγούς οικογενειακής δράσης, όπου θα μισθώνονται χώροι φύλαξης και συντήρησης αυτών.

7. Η αποτελεσματική διαχείριση της αυτοφύσης βλάστησης, η οποία διατίθεται για βόσκηση ζώων και ο εμπλουτισμός της θάλασσας και των βυθών της, για συμπλήρωση ή αύξηση της χλωρίδας και της πανίδας, είναι αποτελεσματικές δράσεις για να αυξηθούν τα φρέσκα και ποιοτικά διατροφικά προϊόντα κάθε περιοχής.

**M.K.O ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**

### «ΤΑ ΥΓΙΕΙΝΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΑΝΤΑΜΟΙΒΟΥΝ»

## Κανόνες παραγωγικής επιχειρηματικότητας

Η καθιέρωση πάγιων κανόνων λειτουργίας του πρωτογενούς παραγωγικού τομέα, δημιουργεί συνθήκες εργασίας όμοιες με όλα τα άλλα επαγγέλματα. Ξεκινούμε το μεγάλο αυτό θέμα, με τους παρακάτω κανόνες.

1. Κρατικός φορέας ασφαρίζει, υποχρεωτικά, τις δαπάνες που προκαθορίζονται από ζημιές κάθε μορφής καιρικών συνθηκών. Ιδιωτικός φορέας ασφαρίζει, προαιρετικά, τα προσδοκούμενα κέρδη.

2. Οι επιδοτήσεις θα έχουν χαρακτήρα αναπτυξιακό και όχι θεραπευτικό. Ο παραγωγός δανειοδοτείται για το 100% νέων εγκαταστάσεων και εξοπλισμού και δενδρωδών καλλιεργειών, ενώ οι υποθήκες και τα ενέχυρα αρκούνται μόνο στα δανειοδοτούμενα έργα. Τις επιδοτήσεις καταβάλει το Κράτος σε 10 τουλάχιστον ετήσιες δόσεις, με τις οποίες εξοφλούνται οι ετήσιες δόσεις των αντίστοιχων δανείων. Τα δάνεια πρέπει να έχουν περίοδο χάριτος τουλάχιστον 2 έτη, να είναι χαμηλότοκα (έως 3%) και διάρκειας 30 ετών. Έτσι ο παραγωγός δεν πληρώνει δόσεις δανείου για 10 τουλάχιστον χρόνια. Οι επιδοτήσεις λειτουργικών δαπανών καταβάλλονται στον προμηθευτή.

3. Όλα τα παραγόμενα προϊόντα και τα υποπροϊόντα αυτών, τιμολογούνται. Το αφορολόγητο όριο καθορίζει η εκάστοτε Νομοθετική Αρχή. Έτσι οι παραγωγοί τιμολογούν πραγματικά τους εμπόρους για να μην αισχροκερδούν εις βάρος τους.

4. Αναγνωρίζονται στον παραγωγό ως δαπάνη, τα πάσης φύσεως έξοδα της παραγωγής (ιδιαίτερα της αυταπασχόλησης τους) και η αξία τυχόν ζημιών.

5. Δεν επιτρέπεται η κατάτμηση αγρών ή βοσκοτόπων κάτω ενός προκαθορισμένου ορίου. Η αγορά κληρονομικών δικαιωμάτων επί αγρών, και γειτνιαζόντων αγρών δανειοδοτείται και επιδοτείται ως πάγιο.

6. Όλοι οι μη χρησιμοποιούμενοι επί 10ετία αγροί και βοσκότοποι (ιδιοκτησίας Κράτους ή Δήμων ή Ιδιωτών κλπ) αποδίδονται υποχρεωτικά για χρήση, σε επαγγελματίες γεωργούς ή κτηνοτρόφους. Εάν υπάρχει εν ενεργεία μελέτη αξιοποίησης της ανεκμετάλλευτης γης η 10ετία παρατείνεται σε 20ετία.

**M.K.O ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**

## ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ – «ΙΣΟΤΙΜΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ»

Μέσα στην αναρχική ελεύθερη αγορά επιβάλλει όρους εργασίας ο ισχυρότερος.

Ποιός όμως είναι ο ισχυρός;

Ο κεφαλαιούχος εργοδότης ή οι εργαζόμενοι;

Η Δημοκρατία δίνει το δικαίωμα να αναδείξει κάθε κοινωνική ομάδα την ισχύ της διεκδικώντας άμεσα το ρόλο της.

Οι εργαζόμενοι επιβάλλεται να υποστηρίξουν κανόνες λειτουργίας μέσα στα πλαίσια του όποιου κοινωνικού συστήματος επικρατεί.

Ας πούμε λοιπόν καθαρά ότι η μόνιμη και πελατειακά διαμορφωμένη εργασία έχει μπει σε δρόμο απαξίωσης.

Δεν είναι δυνατόν, πλην εξαιρέσεων, να επικρατήσει για τους πολλούς αξιοκρατία.

Η καινοτομία προτείνει νέες σχέσεις.

Οι εργαζόμενοι μπορούν να τις κατακτήσουν.

Οι νέοι κανόνες είναι:

1. Ο εργοδότης αφού προσλαμβάνει ένα εργαζόμενο, είναι υπεύθυνος για την επιλογή του. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να απολύσει τον εργαζόμενο για αιτίες που αφορούν την επαγγελματική του αποδοτικότητα και συμπεριφορά.

Εάν το πράξει υποχρεούται να τον αποζημιώνει έως του βρει ανάλογη εργασία σύμφωνα με τις διαπιστωμένες ικανότητές του.

2. Ο εργοδότης για κάθε συναλλακτική του πράξη πρέπει να διαθέτει «ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΤΑΣ».

Το πιστοποιητικό αυτό για να είναι ενήμερο πρέπει να είναι πληρωμένα τα ασφάλιστρα και ο μισθός. Εάν όχι, δεν του επιτρέπονται συναλλαγές. Μπορεί όμως να συμβιβασθεί με απλήρωτους εργαζόμενους για ρύθμιση των οφειλών. Μόνο έτσι ο εργαζόμενος γίνεται ισότιμος του εργοδότη.

3. Η ύπαρξη ανεργίας ειδικά σε παραγωγικούς κλάδους και κλάδους παροχής υπηρε-

σιών δίνουν το δικαίωμα στον εργοδότη να επιλέγει εργαζόμενους από τους άνεργους. Αυτό το πλεονέκτημα ο εργοδότης πρέπει να το πληρώνει.

Έτσι, πρέπει η εργοδοσία να αναλαμβάνει το κόστος ευπρεπούς επιβίωσης των ανέργων του κλάδου.

Η Πολιτεία δεν μπορεί να διεκδικεί και να κερδίζει τα πραγματικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Ο εργαζόμενοι μπορούν να τα διεκδικούν και να τα κερδίζουν και να υποχρεώνουν την Πολιτεία να τα νομοθετεί.

Εργαζόμενοι μην περιμένετε από τα κόμματα να επιβάλλουν για λογαριασμό σας νέους κανόνες.

Σκεφτείτε όπως οι εργοδότες και κερδίστε μέσα στην κοινωνία την σημαντική θέση που σας αρμόζει.

**M.K.O ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**

## Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗΣ

**“Μεγαλύτερα ψέματα λέγονται πριν από το γάμο, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου και μετά το κунήγι και το ψάρεμα.”**

Προκειμένου να αναδείξω την τέχνη και τη δύναμη της παραπλάνησης, θα ξεκινήσω με μία ιστορία που χάνεται στη δεκαετία του 1930, αλλά πιστεύω ότι εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά ενδιαφέροντα και σήμερα. Τρεις φίλοι κατέληξαν σε ένα ξενοδοχείο προκειμένου να διανυκτερεύσουν. Ζήτησαν ένα τρικλίνο δωμάτιο για το οποίο πλήρωσαν 30 ευρώ. Δηλαδή 10 ευρώ ο καθένας.

Όταν ανέβηκαν στο δωμάτιό τους, ο υπάλληλος συνειδητοποίησε ότι έκανε λάθος γιατί η χρέωση για το δωμάτιο ήταν μόνο 25 ευρώ. Φώναξε το «μικρό» και του έδωσε 5 ευρώ για να τα επιστρέψει. Ο πονηρός μικρός αντιλαμβανόμενος ότι τα 5 ευρώ δεν διαιρούνται ακριβώς διά του 3, κράτησε τα δύο ευρώ για τον εαυτό του, σαν φιλοδώρημα και επέστρεψε τα 3 ευρώ στους πελάτες. Δηλαδή, ο κάθε πελάτης πλήρωσε για τη διαμονή του 9 ευρώ, σύνολο 27 ευρώ και ο νεαρός κράτησε και 2 για τον εαυτό του.

Ετσι, προκύπτει το ερώτημα του γρίφου: Αφού, αυτά που πλήρωσαν οι πελάτες και κράτησε ο νεαρός κάνουν 29 ευρώ, που πήγε το ένα ευρώ από τα αρχικά 30; Αξίζει τον κόπο να βασανίσετε λίγο το μυαλό σας, για να δοκιμάσετε τη δική σας λογική.

Γιατί ξεκίνησα το σημερινό άρθρο με τον γρίφο; Έχω πραγματικά εκπλαγεί από τις συζητήσεις που παρακολουθώ στη τηλεόραση με πρωταγωνιστές πολιτικούς και δημοσιογράφους. Νόμιζα ότι μετά τις εκλογές και την αλλαγή της κυβέρνησης τα παραπλανητικά ψέματα και οι ανακρίβειες θα είχαν περιοριστεί. Εξάλλου είναι γενικά παραδεκτό ότι τα μεγαλύτερα ψέματα λέγονται πριν από το γάμο, κατά της διάρκειας της προεκλογικής περιόδου και μετά το κунήγι και το ψάρεμα.

Εμείς εδώ δεν περιοριστήκαμε στην προεκλογική περίοδο, αλλά συνεχίζουμε ακάθεκτοι να ζούμε μέσα στην παραπλάνηση. Αντιλαμβάνομαι ότι η παράθεση των ανουσιων συζητήσεων είναι κουραστική, αλλά δυστυχώς απαραίτητη.

Αν δεν αντιληφθούμε τη μεθοδολογία και τα κόλπα των πολιτικών μας, δυστυχώς θα είμαστε καταδικασμένοι να μας κυβερνούν αυτοί που είναι καλοί στην παραπλάνηση και όχι στην αποτελεσματικότητα.

Όσοι φτάσατε μέχρι το σημείο αυτό, δικαιούστε την αμοιβή σας, που δεν είναι άλλη από τη σωστή λύση στο γρίφο, η οποία είναι τόσο απλή που θα εκπλήξει. Τα αρχικά 30 ευρώ μοιράστηκαν ως εξής: Το ξενοδοχείο εισέπραξε 25 ευρώ, ο νεαρός 2 και οι τρεις φίλοι 3 ευρώ, σύνολο 30 ευρώ. Δεν υπάρχει κανένα χαμένο ευρώ! Είναι η διατύπωση του προβλήματος που σας παραπλανά ώστε να παρασυρθείτε σε λανθασμένο δρόμο στη σκέψη σας. Είμαι βέβαιος ότι από σήμερα και εσείς θα προσπαθείτε να δείτε μέσα από τις συζητήσεις των πολιτικών μας τα τεχνάσματα που χρησιμοποιούν προκειμένου να μας παραπλανήσουν και να μας παρουσιάσουν τα πράγματα όπως θέλουν και όχι όπως είναι.

**M.K.O ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**

## ΠΩΣ ΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥΣ

Αμέσως μετά την Άλωση της Κωνσταντινούπολης η Τουρκική Διοίκηση ήθελε να πείσει τους κυριευμένους λαούς ότι θα διοικεί δίκαια και το εφάρμοσαν παραχωρώντας θρησκευτικές ελευθερίες.

Κι αυτό γιατί οι Οθωμανοί, προκειμένου να οργανώσουν πιο αποτελεσματικά τη διοίκηση του βυζαντινού κόσμου που σταδιακά κατακτούσαν, δεν παραχώρησαν μόνο θρησκευτική ελευθερία σε όσους πίστευαν στη Βίβλο –δηλαδή τους Εβραίους, τους Αρμενίους και τους Ελληνορθόδοξους– αλλά τους έδωσαν και το δικαίωμα να ορίζουν τους θρησκευτικούς τους ηγέτες. Ο καθένας απ’ αυτούς τους θρησκευτικούς ηγέτες ήταν υπόλογος απέναντι στον Κυρίαρχο για τη συμπεριφορά του ποιμνίου του και για την καταβολή των φόρων. Όταν κάτι δεν πήγαινε καλά, ο αντίστοιχος ηγέτης –στη δική μας περίπτωση ο Πατριάρχης της Κωνσταντινούπολης– πλήρωνε, ακόμη και με τη ζωή του.

Αυτή ήταν μια συμφωνία που κλείστηκε αμέσως μετά την Άλωση της Κωνσταντινούπολης. Η πρωτοβουλία ήταν του Μωάμεθ Β΄ του Πορθητή όταν όρισε πρώτο Οικουμενικό Πατριάρχη τον Γεννάδιο Σχολάριο. Βεβαίως έτσι ο Πατριάρχης και ολόκληρος ο κλήρος έγιναν κατά κάποιον τρόπο, όμηροι του Σουλτάνου.

Εξασφάλισαν όμως το δικαίωμα των χριστιανών να διατηρούν την πίστη τους, να έχουν και να λειτουργούν τις εκκλησίες τους. Καθώς δε ο Προφήτης Μωάμεθ είχε ορίσει πως στην εξουσία του θρησκευτικού αρχηγού ανήκουν τα της θρησκείας, της δικαιοσύνης και της παιδείας, είχε και ο ορθόδοξος κλήρος το δικαίωμα να λύνει κάμπουσες από τις διαφορές του ποιμνίου του σε δικά του, εκκλησιαστικά δικαστήρια και να ιδρύει σχολεία, τα οποία και να επιβλέπει.

**ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΟΙ ΟΘΩΜΑΝΟΙ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΝ ΜΕ ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ.**

Θεωρητικά ο Σουλτάνος θα μπορούσε να εξαφανίσει κάθε κατάλοιπο του Βυζαντίου,

αφομοιώνοντας με καταναγκασμό τους λαούς. Εδώ όμως συναντούσε το μεγάλο εμπόδιο της θρησκείας του, που του απαγόρευε να εξισλαμίζει διά της βίας – αλλά επίσης του απαγόρευε και να φορολογεί βαριά τους μουσουλμάνους.

Επομένως αν όλοι οι κατακτημένοι αλλαξοπιστούσαν, τότε ο Σουλτάνος δεν θα είχε ποιον να φορολογήσει. Κι αν πάλι έκοβε όλα τα κεφάλια όλων των κατακτημένων που δεν είχαν αλλαξοπιστήσει, πάλι δεν θα είχε ποιον να φορολογήσει.

Αυτό μάλιστα ακριβώς υπέδειξε στον Σελήμ Β΄ (16ος αιώνας) ο Μεγάλος Βεζήρης του, ο Μεχμέτ Σοκόλλης, όταν εκείνος ο Σουλτάνος θέλησε κάποια στιγμή να κάμει όλους τους υπηκόους του μωαμεθανούς.

«Ό,τι διατάξεις, αφέντη», του είπε ο Σοκόλλης, «μόνο να μου πεις μετά από πού θα βρω να γεμίσω τα ταμεία»

Υπήρχε κι ένας πρόσθετος λόγος: οι Σουλτάνοι, που γύρευαν αντιστάθμισμα για να μην είναι υποχείριοι ούτε των Ουλεμάδων, δηλαδή των θρησκευτικών ηγετών, ούτε του στρατού τους, έβλεπαν χρησιμότητα την ύπαρξη των ραγιάδων, της δεξαμενής δηλαδή απ’ όπου αντλούσαν τους γενίτσαρους, μια Τρίτη ισχυρή τάξη εξαρτημένη απ’ ευθείας από τον θρόνο τους.

Γι’ αυτούς λοιπόν –και για μερικούς άλλους λόγους– οι Οθωμανοί έδωσαν σε όσους κατακτημένους πίστευαν στη Βίβλο (δηλαδή στους Χριστιανούς και στους Εβραίους) το δικαίωμα να κρατήσουν τη θρησκεία τους, εξαγοράζοντας την άδεια να κρατήσουν και το κεφάλι τους με την πληρωμή ενός φόρου, του κεφαλικού.

Στο τέλος, οι χριστιανοί αγρότες, όσο κι αν δούλευαν, άλλο δεν κατάφερναν παρά να φτωχαιίνουν, μέχρι που αρκετοί απαυδούσαν. Μάνα μ’, σου λέω δεν μπορώ τους Τούρκους να δουλεύω, όπως λέει και το τραγούδι. Έτσι λοιπόν, έβγαιναν στο κλαρί, δηλαδή πάνω στα βουνά και εκεί ζούσαν με κλεψιές.

**M.K.O ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**

## ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η Κοινοβουλευτική Επιτροπή Θεσμών διαπίστωσε ότι ο εσωτερικός έλεγχος στην κρατική μηχανή είναι ανεπαρκής, αναποτελεσματικός ή και ανύπαρκτος, σύμφωνα με σχετική έκθεση.

Στα συμπεράσματα της έκθεσης διαπιστώνεται ότι οι περισσότερες από τις υφιστάμενες μονάδες εσωτερικού ελέγχου των υπουργείων υπολειπονται λόγω έλλειψης επαρκούς αριθμού κατάλληλου και εξειδικευμένου προσωπικού και ότι σε ορισμένα υπουργεία/υπηρεσίες/οργανισμούς δεν λειτουργούν καθόλου τέτοιες μονάδες, γεγονός αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο έλεγχος που ασκείται από τις υφιστάμενες μονάδες δεν είναι επαρκής και αποτελεσματικός ή είναι ακόμη και ανύπαρκτος.

Διατυπώνει τη θέση ότι η μέχρι τώρα απουσία, καθώς και η μη σωστή εφαρμογή του

**“ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟ ΦΑΣΜΑ ΔΕΝ ΠΕΡΙΕΧΕΙ  
ΙΧΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ”.**

μηχανισμού εσωτερικού ελέγχου στη δημόσια υπηρεσία, στην ευρύτερη της έννοια, διαίωνιζε τα κρούσματα διαφθοράς, για αυτό και η Επιτροπή αναμένει αναθεώρηση όλου του συστήματος του εσωτερικού ελέγχου θα αντιμετωπιστούν και θα παταχθούν στη ρίζα τους τα φαινόμενα διαφθοράς.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ προτείνει:

«Ένα ιδιαίτερο σώμα ορκωτών ελεγκτών να υπάρχει για να ελέγχει τους ελεγκτές».

**M.K.O ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ**

# Ελευθερία δε σημαίνει ασυδοσία

Όταν λέμε π.χ. ελεύθερη αγορά δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι καθένας μπορεί να κάνει ότι θέλει όπως θέλει, και να προσδοκούμε, ότι αν παρανομεί θα τιμωρηθεί και τους διώκτες του θα τους κάνουμε ήρωες. Για να παράγουν κοινωνικά αποτελέσματα όλες οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν αποδεκτοί μερικοί βασικοί κανόνες και ενδεικτικά παραθέτουμε.

1) Η ανωνυμία των ιδιοκτητών, διαφόρων μορφών εταιρειών πρέπει να καταργηθεί, τουλάχιστον ως ανεξήγητη.

2) Οι τράπεζες και άλλες χρηματοδοτικές εταιρείες πρέπει να είναι συνυπεύθυνες, για την αποπληρωμή των δανείων τους, διότι πρώτον είναι μία επαγγελματική επιλογή τους και δεύτερον πρέπει να ενεργούν με συμπάρσταση στον δανειολήπτη, για να είναι ικανός να τους επιστρέψει τα δάνεια.

3) Για την υγεία της ανθρωπότητας και την επιβίωση όλων των λαών, οι μεταφορές φρέσκων προϊόντων, πρέπει να μεταφέρονται στις κεντρικές αγορές κατανάλωσης άμεσα και δωρεάν, με συνεισφορά Διεθνούς Οργανισμού.

4) Αντί βοηθημάτων σε φτωχότερους λαούς να παρέχονται εκπώσεις επί των τιμών των αγαθών και τεχνολογία παραγωγικής δημιου-

ργίας. Έτσι θα απεξαρτητοποιηθούν από την αρρώστια της επαιτείας.

5) Πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή νόμων κατά του Αθέμιτου Ανταγωνισμού, με έλεγχο της πηγής των κεφαλαίων, της παραπλανητικής διαφήμισης, της κάτω του κόστους πώλησης, της φορολόγησης ανάλογα της πολυτέλειας, την καθιέρωση ελάχιστης τιμής κλπ.

6) Ο Ανταγωνισμός είναι παράνομος όταν γίνεται μεταξύ έστω και ελάχιστα διαφορετικών προϊόντων, χωρίς να αναδεικνύεται η ποιοτική διαφορά. Έτσι νεφελώδης ανταγωνισμός προσφέρει φθηνότερες τιμές για ποιοτικά κατώτερα προϊόντα, με αποτέλεσμα να εκφυλίζεται συνεχώς η ποιότητα της ζωής.

7) Οι μικρομεσαίες και πολύ μικρές επιχειρήσεις να έχουν την ίδια εύκολη πρόσβαση, στην πληροφόρηση, την τεχνολογία και την ίδια αντιμετώπιση νομικά και χρηματοδοτικά.

Μέσα σε τέτοιες συνθήκες λειτουργίας, όλες οι δραστηριότητες ιδιωτικές, κοινωνικές και κρατικές θα αναδείξουν τα κοινωνικά αποτελέσματα που παράγουν άμεσα ή έμμεσα.

Δημήτρης Ηλιάκης

## ΟΙ ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Στην καθημερινότητα οι πολίτες και οι επιχειρήσεις τους, παρέχουν τις νόμιμες υπηρεσίες τους ή προϊόντα και τα ανταλλάσσουν με το καθαρό χρήμα. Αυτό είναι η Πραγματική Οικονομία. Πόσο μεγάλο μέγεθος έχει μέσα στο σύνολο των Παγκόσμιων συναλλαγών; Μόνο το 1%

Εάν θέλουμε να βάλουμε στην Πραγματική Οικονομία και τα Τραπεζικά δάνεια τα οποία είναι το 6% των Παγκόσμιων συναλλαγών, τότε γνωρίζουμε ότι η Πραγματική Οικονομία είναι το 7% των Παγκόσμιων συναλλαγών.

Όλες οι υπόλοιπες συναλλαγές, δηλαδή το 93% των Παγκόσμιων συναλλαγών, είναι συμβόλαια και τίτλοι τα οποία κατέχουν οι Παγκόσμιοι

Επενδυτές και έχουν υπό την διαχείριση τους, το συσσωρευμένο Παγκόσμιο Χρήμα (Κρατών, Ασφαλιστικών Ταμείων, Ταμειωτηρίων, Ασφαλιστρών κινδύνων, κερδών επιχειρήσεων, κλπ) το οποίο διακινούν ως Διαχειριστές μισθοφόροι, ονομαζόμενοι «καρχαρίες» (hedge funds) ή γύπες (vulture funds) ή αρπακτικά (equity funds).

Όλοι αυτοί βρίσκονται σε μόνιμη επιφυλακή, επιδιώκοντας να επωφεληθούν από τυχόν ξεπούλημα κάθε είδους περιουσιακών στοιχείων.

Στην κατάσταση αυτή, αλλοίμονο σε αυτόν ή την κοινωνία που βρίσκεται στην ανάγκη να ξεπουλήσει. Ή είναι άτυχος, ή επιπόλαιος, ή Κοινωνικός προδότης.

Ένας διακρατικός νόμος για την φορολόγηση των Παραγώνων και των τιτλοποιήσεων ως και η υποχρεωτική επένδυση τους στην παραγωγή και την ανάπτυξη, τουλάχιστον ενός ποσοστού αυτών, θα άλλαζε την Παγκόσμια οικονομία προς όφελος των λαών.

Μ.Κ.Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

## ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ;

Είναι συστηματικές ενέργειες για αναστολή, διόρθωση ή επαναπροσδιορισμό νόμων, αξιών, θεσμών και συστημάτων με στόχο την βελτίωση της καθημερινής ποιότητας ζωής και ελαχιστοποίηση των παραγόντων που προκαλούν φτώχεια, κακουχία, εξάντληση και εξαθλίωση σε ένα μέρος ή στην ολόκληρη ενόψει πληθυσμού ενάντια σε μία φαινομενικά και μόνο ισχυρότερη ομάδα ατόμων.

Το μόνο στοιχείο που καθορίζει πράξεις ως ακτιβιστικές είναι η αποτελεσματικότητα που έχουν στον στόχο που ισχυρίζονται ότι έχουν θέσει. Η μέσω του συνδικαλισμού της εποχής εκείνης επετεύχθησαν και κατοχυρώθηκαν ζωτικότητας δικαιώματα και προστασίες των πολιτών και από το κράτος και από τους κεφαλαιούχους της τάξεως των πολυεκατομμυριούχων.

Δυστυχώς όμως ο συνδικαλισμός εκφυλίστηκε και απαξιώθηκε συστηματικά από το κράτος. Ο σωστός ακτιβισμός πάντα είναι ειρηνικός και έννομος. Η βία παντός είδους είναι έκφραση της αδυναμίας αυτού που την διαπράττει αν επιβάλλει αυτό που θέλει δια της λογικής και του νόμου. Ο πραγματικός ακτιβιστής είναι ορθολογιστής, ήρεμος και μιλάει πάντα με τεκμήρια και επιχειρήματα, όχι με απλές αβάσιμες και ατεκμηρίωτες απόψεις και νουθεσίες ή εκφοβιστικά ή φανατιστικά σλόγκαν και κλισέ.

Κάνουμε ακτιβισμό όταν:

1. Τηρούμε τα όρια της δικής μας προσωπικότητας και περιφρουρούμε τα δικαιώματά μας.

2. Δεν καταπατούμε τα δικαιώματα άλλων με τις πράξεις μας και τα λόγια μας.

3. Δεν διαπράττουμε πράξεις ρατσισμού προς οποιονδήποτε αλλά ούτε και προς τον εαυτό μας.

4. Δεν αγνοούμε ή συγχωρούμε οποιαδήποτε αδικία ή καταπάτηση ανθρωπίνου δικαιώματος οποιουδήποτε κοινωνικού συνόλου, είτε πλειοψηφίας είτε μειοψηφίας, για χάρη αποφυγής θυμού ή φασαρίας.

5. Προσφέρουμε βοήθεια όταν μας ζητείται κρίνοντας αντικειμενικά τον καλύτερο τρόπο να το πράξουμε.

6. Έχουμε ακριβώς τα ίδια μέτρα και ίδια σταθμά και για τον εαυτό μας και για τους άλλους.

Δημήτρης Ηλιάκης

◀ Η πολυτέλεια καταστρέφει τις δημοκρατίες  
Η φτώχεια τις μοναρχίες  
Montesquieu 1689-1755 Γάλλος στοχαστής

Το τραπεζικό σύστημα παράγει πολλαπλάσιο χρήμα με την μορφή δανείων από τα χρήματα που κατατίθενται πρωτογενώς σ' αυτό. Πώς;

Ας υποθέσουμε ότι κάποιος καταθέτει στην Τράπεζα 1000€. Η τράπεζα κρατώντας ένα ελάχιστο απόθεμα που επιβάλλεται από τους κανονισμούς λειτουργίας του Τραπεζικού Συστήματος (πχ 10%) δανείζει τα 900€ απ' αυτά σε κάποιο δανειολήπτη πιστώνοντας τα στον λογαριασμό του.

Τι θα τα κάνει ο δανειολήπτης; Θα πληρώσει με αυτά προμηθευτές τους που θα τα καταθέσουν πάλι στην τράπεζα (όταν λέμε Τράπεζα εννοούμε το σύνολο των τραπεζών). Άρα η Τράπεζα θα 'χει άλλα 900 € για να δανείσει εκ νέου.

Θα δανείσει απ' αυτά τα 900-10%=810€ κοκ  
Το συνολικό ποσό που θα δανείσει από τα αρχικά 1000€ θα είναι 1000\*.9=9000€! Δηλ. θα

## Εμπόριο Χρημάτων

παράξει 8000€ παραπάνω από τα 1000€ που της κατατέθηκαν σε χαρτονόμισμα. Είναι επικίνδυνο αυτό; Όχι αν οι χρεώστες –είναι (αρκετά) αξιόπιστοι και εξυμνητούν τα δάνειά τους.

Για τους παραπάνω λόγους το τυπωμένο αρχικά νόμισμα παράγει πολύ μεγαλύτερη νομισματική κυκλοφορία. Πέραν όμως του Τραπεζικού συστήματος επιπλέον νομισματική κυκλοφορία δημιουργούν και οι εμπορικές πιστώσεις. Όταν ο προμηθευτής δίνει πίστωση 2 μηνών στον πελάτη του, αυτόματα δημιουργεί το ισοδύναμο ενός παράλληλου νομίσματος. Τώρα αν ο προμηθευτής λάβει έναντι του χρέους μια μετα-

χρονολογημένη επιταγή ή ένα οποιοδήποτε οπισθογραφησιμο χρεόγραφο αυτό είναι κανονικό παράλληλο νόμισμα.

Στην πραγματικότητα η νομισματική κυκλοφορία αυξάνει τόσο όσο απαιτείται για να ανταποκρίνεται στις αυξημένες ανάγκες συναλλαγών.

Που είναι το πρόβλημα; Μα βέβαια τα κρατικά χρέη. Στην πράξη τα κράτη δεν πληρώνουν τα χρέη τους, τα ανακυκλώνουν και τα αυξάνουν: Αντί να αποπληρώσουν τα χρέη τους εκδίδουν νέα ομόλογα για να πληρώσουν τα λήγοντα.

Η βασική αιτία του πληθωρισμού είναι τα συνεχώς αυξανόμενα κρατικά «αέναα» χρέη. Το θέμα είναι ότι αυτά τα πρόσθετα νομίσματα (π.χ. ομόλογα κρατών) ξοδεύονται, μη παραγωγικά από το κράτος και δημιουργούν συνήθως πληθωρισμό.

Μ.Κ.Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

# Ποιος θα δικάσει την κατάχρηση που κατέστρεψε την Ελλάδα

Οι υπάλληλοι του κράτους και του ευρύτερου δημόσιου τομέα την τελευταία τριακονταετία εργάστηκαν πριν συνταξιοδοτηθούν κατά μέσο όρο λιγότερο από 25 χρόνια έκαστος.

Του **ΤΑΣΟΥ Ι.ΑΡΒΑΝΤΙΝΗ**

Ένας δημόσιος υπάλληλος κόστισε στο κράτος κατ' ελάχιστον τα ακόλουθα ποσά:

(α) Κατά τον εργάσιμο βίο του (25x30.000=) 750.000 ευρώ, (β) κατά τη συνταξιοδότησή του έλαβε εφάπαξ που κατά μέσο όρο κυμαινόταν στις 75.000 ευρώ και (γ) κατά το διάστημα του συντάξιμου βίου του εισέπραξε κατ' ελάχιστον (30x15.000=) 450.000 ευρώ. Συνολικά δηλαδή έλαβε τουλάχιστον 1.275.000 ευρώ.

Το κράτος το 1981 λειτουργούσε με λιγότερους από 400.000 υπαλλήλους και το 2011 με περισσότερους από 1.000.000. Ο δημόσιος τομέας το 1981 δεν είχε υπολογιστές, μηχανοργάνωση, βάσεις δεδομένων, ηλεκτρονικά δίκτυα και διαδίκτυο. Ο δημόσιος τομέας το 2011 τα είχε όλα αυτά με το παραπάνω και επιπλέον 600.000 υπαλλήλους. Από αυτούς δεν χρειαζόμαστε τουλάχιστον 400.000. Μας τους επέβαλε το πελατειακό και κομματικό κράτος για να δικαιωνίσει την εξουσία του. Αυτοί, σύμφωνα με τους παραπάνω απολύτως μετριοπαθείς υπολογισμούς, θα στοιχίσουν (1.275.000 x 400.000=) 510 δισ. ευρώ τουλάχιστον ή μιάμιση φορά το δημόσιο χρέος της χώρας, ποσό που προστίθεται στα υπέρογκα επίσης ποσά που για τους ίδιους λόγους επιβάρυναν τις προηγούμενες δεκαετίες την

οικονομία μας και προήλθαν από την καταλήστευση του μόχθου των φορολογουμένων και από δανεισμό. Το 2011 λοιπόν, μια παγκόσμια οικονομική κρίση, ξεσκέπασε τη «κόπρο του Αιγεία» στην Ελλάδα και τότε οι δανειστές την ξεφτύλισαν διεθνώς, αλλά το Παγκόσμιο σύστημα τη χρειάζεται να ζει, έστω και ανασαίνοντας γιατί τη χρειάζεται για δικούς του λόγους όπως να εκμεταλλευτεί τον υπόλοιπο πλούτο και να διαχειριστεί αφού αγοράσει με ελάχιστο τίμημα κυρίως κάθε δημόσια δραστηριότητα για να εισπράξει τα αδικαιολόγητα για το λαό δημόσια χρέη. Αυτή είναι αποικία χρέους, που στερεί από το λαό το πλούτο που βγαίνει από την εργασία του τουλάχιστον.

Γι' αυτό λοιπόν εκείνο που σήμερα θα έπρεπε κυρίως να μας απασχολεί είναι το διαχρονικό σκάνδαλο των κομματικών διορισμών και ρουσφετολογικών προσλήψεων στο Δημόσιο –σκάνδαλο απείρως μεγαλύτερο από όλα τα άλλα μαζί–, το οποίο συντέλεσε καθοριστικά στην οικονομική καταστροφή της χώρας και στην υπονόμευση της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης.

Οι μαζικοί, αναξιοκρατικοί και ρουσφετολογικοί διορισμοί στο Δημόσιο συντέλεσαν πρωτίστως στην καταβράθρωση της ελληνικής κοινωνίας οδήγησαν στον εξευτελισμό των αξιών της ατομικής ευθύνης, της τιμιότητας, του φιλότιμου, της αξιοκρατίας, της σκληρής εργασίας και στην αντικατάστασή τους με τις λογικές της ελάχιστης προσπάθειας, της πονηρίας, του γρήγορου πλουτισμού και της χωρίς προϋποθέσεις κοινωνικής και οικονομικής ανέλιξης.

## Διάλογος: Δημόσιες δαπάνες

**ΕΡΩΤΗΣΗ:** Κάθε πολιτική απόφαση δημιουργεί δαπάνες για το κράτος;

**ΑΠΑΝΤΗΣΗ:** Ναι, γιατί στη Βουλή, ψηφίζουν οι βουλευτές νόμους με τους οποίους λειτουργεί η κοινωνία και το κράτος. Οι λειτουργίες αυτές πάντα δημιουργούν δαπάνες.

**ΕΡΩΤΗΣΗ:** Λογικά λοιπόν για κάθε νόμο θα πρέπει να έχουν υπολογισθεί οι δαπάνες που δημιουργεί και βεβαίως από πού θα εισπραχθούν αυτές. Γίνεται αυτό;

**ΑΠΑΝΤΗΣΗ:** ΟΧΙ πάντα. Αλλά και όταν γίνεται οι δαπάνες είναι τελικά ενδεικτικές, όσο για το από πού θα εισπραχθούν δηλώνουν πάντα: από το Δημόσιο προϋπολογισμό. Είναι νεφελώδης η οικονομική συμπεριφορά της Βουλής. Θέλω όμως να καταθέσω μία πραγματικότητα. Η Βουλή ψηφίζει νόμους για να δημιουργήσει υποδομές (παιδεία, υγεία, ασφάλειες και κλπ. τεχνικές υποδομές) πάνω στις οποίες στηρίζονται οι πολίτες για να λειτουργήσουν και να αναπτύξουν δράσεις. Εάν οι υποδομές του κράτους προηγούνται της δράσης των πολιτών, τότε οι δαπάνες του κράτους προσδοκούν να καλυφθούν από μελλοντικά έσοδα. Συμπεραίνω λοιπόν ότι από τις υποδομές του κράτους μπορεί να ωφελούνται όλοι ή μέρος των πολιτών. Μήπως λοιπόν πρέπει να ερωτησω με τη σειρά μου, ότι για κάθε δαπάνη είναι σωστό να αναγράφεται στο νόμο ποιοι θα επιβαρύνονται και μάλιστα αναλογικά;

**ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΗ:** Είναι θαυμάσια η σκέψη σου γιατί όχι μόνο είναι δίκαιο να πληρώνει αναλογικά αυτός που ωφελείται, αλλά και μόνο η υποχρέωση των Βουλευτών να καθορίζουν ποιοί θα πληρώνουν για την κάθε δαπάνη, θα τους υποχρεώσει σε διάλογο με τους πολίτες και θα γίνεται πιο συγκεκριμένο και το ύψος των δαπανών. Και πέραν αυτού, εάν δεν έχει έσοδα το κράτος για να δαπανήσει σε συγκεκριμένες υποδομές, τότε εάν καταφύγει σε δανεισμό πάλι θα έχει ή δεν θα έχει, τη συναίνεση των πολιτών που τους αφορά.

**Δημήτρης Ηλιάκης**

### ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,  
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr  
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ - ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
2. ΚΡΑΤΟΣ	ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ - ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΟΧΙ ΔΕΣΠΟΤΗΣ
3. ΑΓΟΡΑ	ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ - ΑΠΛΑ ΚΑΙ ΣΤΟΧΕΥΜΕΝΑ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ - ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	>> >>
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	>> >>
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	>> >>

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. [www.koinonikikainotomia.gr](http://www.koinonikikainotomia.gr), στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

- ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 7<sup>ου</sup> ΕΤΟΥΣ 450 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ: ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716€ - ΛΟΙΠΑ
- ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 2.100 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 400 €
- Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρεθύμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliasis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

### ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

#### ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ • ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου

- Χανιά, ΚΑΦΕ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- ΚΤΕΛ, Καστέλι Κισσάμου
- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1<sup>ου</sup> Γυμνασίου κ. Γεώρ. Τσουρουνάκης, τηλ. 6972289878
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σερριντάνης τηλ. 6971655429
- ΚΤΕΛ Παλαιόχωρας
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Καντάνου
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Βρύσες Αποκορώνου

#### ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ • ΚΤΕΛ Ρεθύμνου - Χανίων - Ηρακλείου

- Ρεθύμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ. 2831025935
- Ρεθύμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγούμενου Γαβριήλ 137
- Ρεθύμνο: Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗΝΗ, κ. Μπάμπης Δραμουντάνης
- Ανώγεια Οικία Μουσείο Νίκου Ξυλούρη
- Σίσραχα, Καφενείο κ. Κλάδου
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Σπήλι, super market, Σταύρος Μπριλάκης
- Πλακιάς, super market, Κώστας Τριπολιτάκης, τηλ. 6972186997
- Πλακιάς, super market, ΣΥΝΚΑ
- Κάνεβος, super market Μαρία Ηλιάκη - Κουρμούλη

#### ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ • ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Ρεθύμνου - Λασιθίου

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Σ/Μ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ (Ν. Αλικαρνασού - Γαζου - Παραλιακής - Οδ. Κρασσανάκη Αγ. Ιωάννης - Οδός Παπανδρέου, Λεωφόρος Ικάρου)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ και Καφετέρια ΚΤΕΛ Μοίρες Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- Τυμπάκι: Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ

#### ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ • Ιεράπετρα - Σταθμός ΚΤΕΛ και Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ

- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγ. Νικολάου κ. Μιχ. Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - Σταθμός ΚΤΕΛ Άγιος Νικολάου και Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ
- Σητεία - Σταθμός ΚΤΕΛ Λασιθίου και Super market ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ